De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daarna niet in tijds bewijs gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. (Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten) ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 36. SHEBOYGAN, WISCONSIN 10 OCTOBER 1860. GEHEEL NO. 556.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
$2.00 per year in advance.
Advertising at the usual rates.
Book and Job [illegible]
in all its branches, [illegible], [illegible] and English languages, correctly and neatly executed at fashionable prices.

Nieuwstijdingen.

NAPELS.

Het getal der zwervende Italiaansche Vorsten staat of 't punt met een vermeerderd te worden. De Koning van Napels is bezig met zijne biezen te pakken en heeft, naar gemeld wordt, de uitnoodiging zijner Spaansche Nicht, om bij haar den winter familiaal te komen doorbrengen, aangenomen.

Treurige reis voor den jongen Vorst, die nog kort geleden den voorvaderlijken troon beklom en 't gebied aanvaardde over een groot en schoon Rijk! Door zijn Volk begeven, door het leger en de vloot en zijne naaste verwanten zelfs aan zijn lot overgelaten en verraden, zal hij als balling zwerven in den vreemde. Verbazende wisseling der fortuin! Voor eenige maanden nog stond hij, aan 't hoofd van een Rijk van 10 millioenen onderdanen, had een leger van 100,000 weerbare manschappen en over een oorlogsvloot, meer dan 800 vuurmonden voerende, te bevelen.

Daar werpt *Garibaldi* op de kust van Sicilië met een paar ongewapende schepen een handvol opgeraapt krijgsvolk aan wal en vangt daarmee den strijd aan tegen den afgelijken Koning. Na eenige weinige gevechten is geheel het eiland in zijn bezit en trekt het Koninklijk leger af of voegt zich bij de tegenpartij. Op 't vasteland overgebragt wordt de strijd met grooter magt door de opstandelingen aangevangen; de oorlogskans staat hier van den beginne meer naar hun voordeel; maar die kans wordt hier naauwelijks ernstig meer beproefd. — Waar de benden van *Garibaldi* zich vertoonen sluit de bevolking zich bij hen aan; op verscheiden punten van 't Koningrijk breken opstanden uit; de Koninklijke troepen, tot beteugeling van beide afgezonden, weigeren te strijden of gaan tot den vijand over; de marine volgt hun voorbeeld. Zoo valt, in eenige weken tijds, dat schijnbaar forsche Rijk uit een en lost zich op, veel minder door van buiten komend geweld vaneengescheurd, dan door eigen zwakheid loslatende.

Grooter inwendig bederf dekt zich gewis nooit voor onder uiterlijk zoo krachtige gestalte als het Rijk van Napels aanbood. Alle magt in een middelpunt vereenigend, over een groot leger beschikkend, onbeperkt heerschend in alle takken van staatszorg, door talllooze politie overal rondwarend en van alles onderrigt, gesteund door een talrijke geestelijkheid, scheen het dat de Regering van dat Land tegen elken vijand, ware het slechts niet een der overmagtige groote Mogendheden, den strijd gerust kon aanvaarden, dat zij nog lang de binnenlandsche woelgeesten zou in bedwang houden en de plannen tegen haar beraamd in het bloed der aanleggers smoren.

Gelukkig hebben haar berekeningen gefaald! wel waren, ten einde toe, de middelen van bedwang groot en uiterlijk nog krachtig, maar 't was niet meer dan schijn. Het heilloos stelsel van verdrukking had niet alleen geheel 't volk van de Regering vervreemd, het had ook zijn eigen dienaars bedorven en onbruikbaar gemaakt. Dat is de vloek der tirannij dat zij ook haar eigen dienaars tot laaghartige slaven maakt, die slechts gehoorzamen zoolang de meester de sterkste is, bij wie geen aanhankelijkheid, geen trouw, geen dankbaarheid ooit worden gevonden, zoodra hij in de minderheid komt. Als de meester eenmaal valt die hen met weldaden overlaadde, die hen tot eer en aanzien bragt, dan slaat voor hen 't uur, niet om in zijnen nood te deelen, maar om zich te wreken. Om zich te wreken over hun afhankelijkheid, om hun wrevel te boeten over hun eigen laaghartigheid, om hun wrok bot te vieren over de verdrukking die zij zelf hemelhoog hadden geprezen, waaronder zij laffhartig hadden gebukt, waartegen zij den moed niet hadden zich mannelijk op te rigten.—Dat is het schouwspel dat Napels thans aanbiedt: in de volksmenigte zien wij een onbepaalde woeste drang naar vrijheid, een wild verlangen naar 't ongekende goed; in de hoogere rangen der magistratuur, in 't leger en de vloot, tot onder de Prinsen van den bloede, dat walgelijk verraad jegens den Vorst, die welligt zonder hunne inblazingen of beter geraden, thans zou regeren over een vrij en gelukkig volk.

Wat zal van dat volk nu worden? Zullen de meineedige slaven der dwingelandij de regte leiders zijn op den weg der vrijheid?

Wanneer ooit de toekomst van een volk onzeker was dat is 't nu die van Napels. Beroofd van zijn bestuur dat, hoe dan ook, de orde hand haafde, bedreigd door buitenlandsche vijanden, ten prooi aan inwendige beroerten, is zijn lot zoo onzeker, dat niemand met eenige waarschijnlijkheid er iets van voorspellen kan.

Zal Sardinie het Rijk van Napels bij het zijne voegen? De rigting der Italiaansche beweging schijnt wel daarheen te leiden: maar zullen de bewerkers der Napelsche revolutie en haar tegenwoordig militair hoofd afstand doen van de verkregen positie? Zullen zij goedschiks zich onderwerpen aan het oppergezag van *Victor Emmanuel*? Zal, al willen zelfs de hoofden, de Napelsche bevolking, in aantal en hulpbronnen niet geringer dan die van Sardinie, bereid zijn om van Turijn uit geregeerd te worden en de plaats van een soort van wingewest in te nemen? En al ware geheel Italie 't daarover eens, zal Frankrijk het immer gedoogen? De Moniteur is 't eerst van allen begonnen de kandidatuur van Prins *Murat* op te rakelen bij de spanning die meer en meer tusschen Frankrijk en de Mogendheden ontstaat, zou een *Murat* op den Napelschen troon een niet verwerpelijk bondgenoot zijn. Bovendien is 't welligt voor *Napoleon* het eenige middel om de revolutie in Italie binnen hare perken te houden en zich tegen de geestelijkheid in zijn eigen Land staande te houden. Van die beide zijden dreigt hem groot gevaar. Wanneer de revolutie in geheel Italie zegeviert zal zij zich tot dat Land niet beperken, maar ook in Hongarije, Zevenbergen (?) der Vorstendommen en Polen welligt de oorlogsvlam werpen. Bij de algemeene revolutionaire beweging kan ook de sluimerende vrijheidszin in Frankrijk ontwaken en den troon doen wankelen. Reeds hebben gelijk bekend is de Fransche troepen uit den jongsten Italiaanschen krijg, meer zucht naar vrijheid teruggebragt dan met de inzigten van hun Keizerlijk opperhoofd kan strooken.

En al vreesde de Fransche Keizer ook dat gevaar niet, zal hij weerstand kunnen bieden aan den drang der invloedrijke geestelijkheid, die den troon van Pius wil beschermd hebben? Wanneer hij voorziet er zoolang toe te moeten komen, dan zal gewis *Napoleon* niet wachten tot dat Italie zich tot een groot Rijk gevormd en gevestigd [illegible]

heeft, maar dan zal hij hoe eer zoo beter tusschenbeide komen en de beweging stuiten.

Wat ook de voornemens van *Napoleon* en de andere Mogendheden wezen mogen, zooveel schijnt zeker dat in de regeling der Napelsche zaken niet het Napelsche Volk het hoogste woord zal voeren.

Het is het treurigste uitvloeisel van 't despotisme dat het in den Staat de elementen van regering en organisatie vernietigt, het Volk onbekwaam maakt zijn eigen bestuur te regelen, en valt eenmaal de kunstmatige Regeringstoestel in een, het Land ten prooi laat aan de vreeselijkste beroering, waaruit het niet dan na jaren strijd deze en herhaalde terugvallen kan geraken.

NEDERLAND.

Vlaardingen, 6 September. Na den jaagtijd zijn door 59 schepen (vangers) voor de eerste reis — daaronder een voor de tweede reis,— tot den 1 dezer te samen aangebragt 340 lasten en 12½ ton haring. Tot den 1 September in 1859 bedroeg de aanbrengst slechts 186 lasten en 5½ ton haring: dus dit jaar ruim het dubbele van het afgeloopen, zoodat 1860 bijzonder gunstig te noemen zou zijn in winstgevendheid, ware het niet dat de prijzen van den haring buitengewoon laag zijn.

— Gisteren vierden twee hulpbehoevende oudjes van dagen hunne 60jarige echtvereeniging; het zijn *G. J. van Room*, oud 87 jaren, en *C. van Hattem*, oud 89 jaren.

Berg-Ambacht, 6 September. Heden barstte alhier in den morgen ongeveer half 4 ure, een hevige brand uit, die zoo snel toenam dat, eer de spuiten water geven konden, reeds twee huizen nagenoeg geheel in de asch lagen. Ten 7 ure ruim was men de vlam meester, terwijl tot half tien ure de spuiten door moesten werken, om verder ongeval te voorkomen. De wind keerde tijdens den brand, zoodat, toen 4 huizen in de asch lagen, de vlam bedaarde. Vijf huisgezinnen, waaronder een met elf kinderen, zijn door deze ramp in ellende gestort.

Maastricht, 6 September. Gisteren is alhier een droevig ongeluk voorgevallen. Eenige jonge lieden oefenden zich in het schieten naar de schijf en, terwijl een hunner aanlegde om te vuren, had een persoon, die met het toezigt op de schijf belast was, de onvoorzigtigheid zich van zijne schuilplaats te verwijderen en in de nabijheid te komen van de schijf op het oogenblik dat het schot afging, hetwelk hem daarop door het ligchaam drong, zoodanig dat hij eenige oogenblikken daarna den geest gaf. Algemeen wordt in het voorgevallene deel genomen, vooral omdat de jongeling, wiens schot den onvoorzigtige heeft getroffen, tot eene deftige en achtingswaardige familie behoort, die zich het geval zeer schijnt aan te trekken, hoewel men verzekert dat het geheel aan de onvoorzigtigheid van het slagtoffer is te wijten. Er is terstond een geregtelijk onderzoek ingesteld om de zaak tot klaarheid te brengen.

Zwolle, 6 September. Door vriendelijke tusschenkomst hebben wij mededeeling ontvangen van den brief van den heer *de Lesseps*, waarin hij, namens den Raad van administratie over het Suez kanaal, den aanval wederlegt, dien lord *Palmerston*, in de zitting van het Engelsche Lagerhuis op 23 Augustus ll. tegen die onderneming heeft gerigt. Die aanval bepaalt zich tot drie hoofdpunten, als: 1o, dat een aantal actiën op naam van den Onderkoning van Egypte zouden zijn gesteld, zonder dat deze daartoe zijne toestemming gegeven, of er zelfs iets van geweten had; 2o, dat bij de werkzaamheden op het terrein reeds de onmogelijkheid zou zijn gebleken om de zaak tot stand te brengen, en 3o, dat de leening, die de Onderkoning van Egypte te Parijs heeft gesloten, uitsluitend het gevolg was van zijne inschrijving ten behoeve der onderneming. De heer *de Lesseps* bestrijdt het eerste punt met te verwijzen naar eene officiële acte, volgens welke bij met den Onderkoning omtrent het nemen der bedoelde actien te voren was overeengekomen. Het tweede punt wederlegt hij met de stellige verklaring, dat het kanaal nog binnen den gestelden termijn en met minder dan de geraamde kosten zal voltooid zijn; terwijl hij ter bestrijding van het derde punt bijzonderheden omtrent het Egyptische finantiewezen aanvoert, waarin de onjuistheid der bewering van lord *Palmerston* wordt aangetoond.

Amsterdam, 5 September. Te Kampen heeft in het gebouw van het stoomgemaal in den Koekoek een vreeselijk onheil plaats gehad. Een oppassend werkman, *Jan de Kleine*, gehuwd en vader van drie kinderen, waarvan het jongste slechts veertien dagen oud is, had het ongeluk met den arm tusschen het raderwerk der machine te geraken, terwijl deze in vollen gang was, met het rampzalig gevolg dat de arm zoodanig gekneusd werd, dat men tot eene amputatie moest overgaan, welke kunstbewerking met het gelukkigste gevolg bewerkstelligd, werd door den heer *M. F. Prins*, Stads Heel en Vroedmeester, te Kampen, bijgestaan door de heeren dr. *A. H. A. Cohen* en den student in de medicijnen *A. J. Moulin*.

Apeldoorn, 3 September. Als eene zeldzaamheid vernemen wij, dat bij den landbouwer *J. W. Koning*, te Adorp, eene koe wordt gevonden, op zijn stal met eene zwarte kleur geboren, doch thans bijna geheel wit. Dit dier, door hem geweid, weegt naar schatting pl. m. 700 halve Ned. ℔, en is voor veekenners zeer bezienswaardig.

— Men schrijft uit Norg, d.d. 4 Sept.: "Een boer uit Tinaarlo, gemeente Vries, kwam met een veulen alhier ter markt. Het verkocht hebbende voor *f* 49,50, ontving hij van den kooper *f* 50 in papier, waardoor hij 50 cents moest teruggeven. De boer had vooraf aan den kooper te kennen gegeven, dat hij liever geld had. Dit was door iemand in de nabijheid gehoord, die daarna aan den boer vroeg, of hij contanten voor het papier wilde hebben. Nadat deze daarop toestemmend had geantwoord, vroeg te onbekende hem, alvorens het geld te halen, het papier af, dat de ander de onvoorzigtigheid had af te geven. De onbekende verwijderde zich daarmede en is niet teruggekomen. De boer is dus zijn veulen kwijt geraakt en heeft nog vijftig cents toebetaald. (*Prov. Dr. Cour.*)

— In het koningrijk Hannover wordt niet alleen [illegible] van de [illegible] Tweede Kamer leden, senatoren enz. door de Regering, [illegible] gedane keuze bene [illegible] in, vernietigd, maar dit zelfde geschiedt nu ook [illegible] met betrekking tot de benoeming van [illegible]

ten, gelijk o. a. thans nog dezer dagen weder in de stad *Celle*. Aldaar werd nl. dezer dagen met bijna algemeene stemmen zekere kandidaat *Habreich*, hulpprediker te Bremen, tot predikant gekozen, doch daar de gekozene, ofschoon een zeer bekwaam en oppassend mensch, niet was van "de ware leer," kwam de superintendent tegen dat beroep in verzet, en werd daarin gehandhaafd door het consistorie, dat het echter op zijne beurt daarbij niet eens liet berusten, maar zich bovendien de moeite getroostte, aan de gemeente te Celle een zeer jongen, maar ui terst r gtzinnigen theoloog, *Steinmetz*, uit Luneburg, als predikant te octrooijeren," zoo luidt een berigt der *Hamb. Borsenh.*. Wel heeft de gemeente daartegen geprotesteerd, doch tot dusverre zonder eenig gevolg.

Amsterdam, 10 September. Te Leiden is door den gemeenteraad in het voorgaande jaar eene verordening aangenomen voor personen, die zich op de openbare maat in kennelijken staat van dronkenschap bevinden. Als een blijk, dat die verordening goed gehandhaafd wordt, moesten den 10. dezer zeventig personen voor het kantongeregt komen, die zich aan genoemde overtreding hadden schuldig gemaakt.

Middelburg, 6 September. Door Burgemeester en Wethouders is een adres van dankbetuiging ontworpen, gerigt aan Z. M. den Koning, voor de thans door de beide takken der Wetgevende Magt aangenomene en door den Koning bekrachtigde wet tot den aanleg van spoorwegen, die voor deze gemeente van zoo groot belang is.

Rotterdam, 8 September. Heden in den vroegen morgen werd de heer *H. v. d. S.*, schoenmaker en leerkooper in het Hang alhier, met zijne huisgenooten door de politie uit den slaap gewekt, dewijl het weldra bleek dat er eene inbraak in het pakhuis van genoemden heer had plaats gehad, en verscheiden laarzen daaruit waren geroofd. Door den ijver en het goed overleg van de wacht hebbende politie gelukte het nog dienzelfden morgen de beide vermoedelijke daders alsmede de geroofde goederen in handen te krijgen.

— Naar wij vernemen is heden morgen bij het graven op Kouwenburgs eiland voor de nieuw daar te stellen sluis aldaar eenige ellen onder Rottepeil gevonden een onbekend voorwerp, lang 2 el 8 palm, op het einde ovaalrond en op het andere plat. Men verdiept zich in gissingen of dit voorwerp van dierlijken dan wel plantaardigen oorsprong is en in het belang der geschiedenis van onzen bodem is het wenschelijk dat dienaangaande door belangstellenden een onderzoek worde ingesteld.

— Zijn wij wel onderrigt dan is er sprake van eene reis, die Z. M. de Koning naar Warschau zou doen, om daar Z. M. den Keizer van Rusland te ontmoeten.

Amsterdam, 10 September. Naar men verzekert is, ter gelegenheid van de feesten te Damme, bij de onthulling van het standbeeld van *Jacob van Maerlant*, aan mr *J. van Lennep* het ridderkruis der Belgische Leopolds orde geschonken, welke eervolle onderscheiding tevens ten deel is gevallen aan den bekenden Vlaamschen dichter *Jan van Beers*.

Neuzen, 6 September. Alhier hebben van half Junij tot September, op eene bevolking van circa 3000 zielen, slechts vier sterfgevallen plaats gehad. In hetzelfde tijdsbestek beliep dit ten vorigen jare 40.

Deventer, 8 September. Gedurende de acht eerste maanden dezes jaars werden van hier ruim 20,000/8 tonnen boter uitgevoerd.

Wijhe, 8 September. De prijzen van het hooi zijn thans eenigzins stijgende. Men schrijft zulks toe aan de gedurige overstrooming van den IJssel en de geringe opbrengst van de tweede snede.

— Het water op den IJssel is steeds wassende. Vele daaraangelegen waarden hebben thans het aanzien van eene zee.

Enschede, 8 September. In den nacht van 6 op 7 dezer is *Munnes Wevers*, wonende in de Eschmarke, zwaar gewond met een mes aan de regterzijde van het hoofd, alwaar de slagader geraakt is, door *G. Robers*, wonende in de gemeente Lonneker. De gewonde is door den Rijksveldwachter *A. Schut* en door stal en politie-bedienden, onderzoek doende, in zijn bloed badende gevonden. Ten gevolge der ingeroepen geneesen heelkundige hulp is het gelukt de bloeding te stuiten. De dader is door den brigadier voornoemd voor den kantonregter gebragt en heeft alles bekend. De twist is in beschonken toestand ontstaan over een meisje.

Rotterdam, 12 September. Berigten uit Batavia van 24 Julij, per telegraaf van Triest alhier ontvangen, melden, dat het op Java allerwege rustig is en dat de staat van zaken op Banjermassing bij voortduring beter wordt. De commissaris *Nieuwenhuizen* was naar Java teruggekeerd.

Dordrecht, 11 September. Het schoonerschip *Merwestroom*, kapitein *H. de Goede*, den 28 Augustus van hier naar Bergen vertrokken, is heden te Hellevoetsluis gearriveerd. Wanneer men in het oog houdt, dat het schip te Bergen acht dagen in lading heeft gelegen, dan is deze reis wel de kortste immer door een zeilschip gemaakt. (*N. D. C.*)

Goes, 10 September. Als eene zeldzaamheid deelt men mede dat *H. Driedijk*, dienstknecht bij mej. de wed. *Wekry*, te 's Heerenhoek, in het bezit is van twee spierwitte eksters met roode oogen, dezen zomer op gemelde hofstede uitgebroeid.

Rotterdam, 13 September. Men schrijft uit Toulon in dato 8 September: De officieren van de Fransche marine alhier hebben een prachtig feest aan het état-major van Z.r. Ms fregat met stoomvermogen *Evertsen* aangeboden. Meer dan vijftig personen hebben aan dit feest deelgenomen. De tuin van het Hôtel de Paris was tot dat einde in eene zaal herschapen, die schitterend verlicht en met Nederlandsche en Fransche vlaggen gedecoreerd was. De Fransche zeeliedden hebben, zoo als zij zeggen, aan de Nederlanders een bewijs van erkentelijkheid willen geven voor de beleefdheden, die zij vroeger in onze Oost- en West Indische bezittingen hebben ondervonden; onder de hier aanwezige Fransche zeeofficieren zijn er velen, die op hunne reizen onze koloniën hebben bezocht. Allen roemen het [illegible] de gastvrijheid, die zij daar van de ingezetenen en van de Nederlandsche marine genoten. Menige toast werd dan ook door hen op de in die verre gewesten achtergelaten vrienden en bekenden uitgebragt.

Arnhem, 12 September. Zondag ll. had alhier een treurig ongeval plaats. Twee knaapjes, een van 12 en een ander van 10 jaren, kregen twist, waarbij het oudste het andere met een knipmes, eenen duchtigen steek in de zijde toebragt, waardoor hij oogenblikkelijk nederzeeg. Hoewel hij nog leeft blijft zijn toestand nog zorgwekkend. De kleine dader is dadelijk gearresteerd.

— Bij het afbreken van het St. Catharina gasthuis alhier is onlangs eene muurschildering ontdekt, die, naar men gist, een der apostelen voorstelt. Daaronder bevond zich eene bijbeltekst benevens drie leliën (het Fransche wapen). Door den kunstschilder Hendriks alhier is van een en ander eene juiste afbeelding gemaakt. Nabij deze schildering werd eene tweede afbeelding aangetroffen, welke echter door de kalk grootendeels onkenbaar is gemaakt.

Leeuwarden, 10 September. Van Niawier wordt berigt dat sedert eenigen tijd aldaar het gerucht liep, dat zich in de Oude Paesens een ontzaggelijke groote visch ophield. Woensdag den 5 dezer werd dit dier in de dorpsvaart gezien. Donderdag werd er jagt op gemaakt, doch bij de ontoereikende hulpmiddelen gelukte het dien dag niet het dier te vangen. Vrijdag morgen werd de arbeid, met beter overlegde hulpmiddelen, hervat en des namiddags gelukte het aan de onvermoeide pogingen van vele ingezetenen het dier magtig te worden. Het bleek een steur te zijn van 2,533 el (8¼ voet) lengte, bij eenen omtrek, op het dikste gedeelte, van 1,117 el (3⅝ voet). Levend gewogen had het de zwaarte van ruim 80 Ned. ponden.

BELGIE.

Brussel, 6 September. De ongerustheid voor de toekomst is hier steeds vrij groot. Schoon het zeker is, dat Frankrijk nog geene nota aan Belgie heeft gezonden wegens de anti fransche manifestatien, zeggen sommigen, dat nogtans de brusselsche nationale garde geene karabijnen krijgt en ook de vrijwilliger korpsen niet worden opgerigt, gelijk de heer *Orts* heeft voorgesteld, alleen om keizer *Napoleon* niet te kwetsen. Het groote kwaad is, dat aan 't hoofd der belgische pers te veel Franschen staan. In dien toestand is het evenwel te begrijpen, dat men hier bij Nederland steun zoekt; de liberale partij dringt zeer op een verbond met de noordelijke broeders aan. Opmerkelijk is het, dat de clericalen echter met alle kracht de toenadering tot Nederland trachten tegen te gaan; de ultramontaansche pers ontkent dan ook, dat koning *Leopold* koning *Willem III* te Wiesbaden ontmoet heeft.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 5 September. In de eerste zes maanden van 1860 zijn in Duitschland 3860 werken uitgegeven, waaronder 650 nieuwe drukken van vroeger verschenen uitgaven, die te zamen 63,200 bladen druks bevatten. Daaronder bevinden zich 651 tijdschriften en periodiek verschijnende werken, 511 vervolgwerken en 687 kleine boekjes van 10 ngr. en minder. De verkoopprijs van een ex. van al deze boeken bedraagt 4210 thaler en wanneer men de oplage van ieder werk door elkander op 1500 berekent, zijn daarvoor 190 millioen bladen of 38,000 riem papier gebruikt.

Frankfort, 9 September. Gisteren avond ten acht ure hoorde men de trom roeren. Sedert eenige dagen zijn de vechtpartijen tusschen de Bondstroepen hervat en gisteren hadden zij een ernstig karakter aangenomen. De Oostenrijkers en Frankforters vochten met de Pruissen, terwijl de Beijerschen eene nagenoeg lijdelijke houding aannamen. Men mag hopen dat door krachtige maatregelen uiterst als die des vorigen jaars voorgekomen zullen worden.

De twist is zeer hevig geweest. In de volkrijkste straten hebben de soldaten op elkander geschoten, en zelfs de officieren der verschillende troepen bleven van de ruwe bejegeningen der gemeene soldaten niet verschoond.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 September. Voor 't oogenblik laat zich omtrent de Napolitaansche zaken niets anders zeggen. De kandidatuur van Prins *Murat* is eenige dagen geleden zonder veel beweging bekend gemaakt; zoo werd ook eerst, zeer voedzaam en zeer beschroomd, de questie der aanhechting van Savoije aan de orde gesteld. Het zal niet zóó lang meer duren of het gewigt der Muratistische kandidatuur zal op eens aangroeijen. Ik weet nog niet welke gelegenheid daartoe zal worden gekozen, maar ik blijf uitdrukkelijk beweren dat zij zich op eens zal openbaren met aanzienlijke kansen, die de ongeloovigsten in het buitenland en zelfs hier onder het publiek, dat de kandidatuur maar niet ernstig wil opnemen, zullen verwonderen. In de Regeringskringen twijfelt men naauwelijks aan haar welslagen. Laat ons de gebeurtenissen afwachten die de gevoelens van twijfel bij dezen en het vertrouwen bij genen zullen wijzigen.

— Het *Journal des Débats* vindt, bij de vermelding van het aanbieden van een eeredegen aan den maarschalk *Mac Mahon* door eenige Ieren, gelegenheid om Engeland eene beleefdheid te zeggen en met Ierland den spot te drijven. "De eeredegen, zegt dat blad, welke eene Iersche deputatie aan den maarschalk *Mac Mahon* heeft aangeboden, draagt tot devies:

"Het verdrukte Ierland aan den dapperen soldaat *Mac Mahon*, zoon van zijne oude Koningen. Deze verdrukten zullen de zee over steken en weder terugkeeren met een paspoort door hunne verdrukkers afgegeven."

— De *Presse* verzekert heden avond per telegraaf berigt te hebben dat de Koning van Napels zich te Gaeta naar Spanje heeft ingescheept.

ENGELAND.

Londen, 7 September. — Iedere mail brengt nieuwe gruwelen aan het licht door de Druzen gepleegd. Men leest van slagtoffers die zich in de schoorsteenen trachtten te verbergen en daar levend werden verbrand; van anderen die in de regenputten, waarin zij aan de blikken van hunne moordenaars zochten te ontsnappen, gesmoord werden; van vrouwen die zich, om aan de vlammen te ontsnappen, uit de vensters naar beneden stortten en op de bajonetten en dolken der Muzelmannen opgevangen werden.

Men leest van een Hollander, *Verurt* genaamd, die eene groote bakkerij te Damascus hield en de plaats met willende aanwijzen waar zijne [illegible] verborgen waren, door de barbaren aan de kagchel werd gebonden, die langzamerhand werd heet gemaakt, tot de martelaar letterlijk dood geroosterd was. Zijne vrouw werd, terwijl men haar een hand aan het lichaam had gebonden,

met het hoofd naar beneden uit het venster gehangen, terwijl beneden met kruid geladen pistolen op haar afgevuurd werden en men zich boven vermaakte met vlammende toortsen op haar te werpen tot dat zij onder de verschrikkelijkste martelingen bezweek. Is het dan te verwonderen dat de Sultan, onder de pressie van vreemde Mogendheden, de schuldigen tracht te straffen? En toch is dit immers niets meer dan eene krampachtige poging. Kan men gelooven dat de vertegenwoordiger van den Profeet welgemeend het fanatismus van zijne geloofsgenooten onderdrukt? Men heeft thans wederom berigt dat de gruwelen in Baalbek, Bekaa en Gofnateroun zijn herhaald en zelfs voedt men gegronde vrees voor Jeruzalem.

Om die dreigende onheilen te voorkomen is wenschelijk dat de Mogendheden een vereenigd protectoraat in deze provinciën vestigen, daar het maar al te blijkbaar is dat de regering des Sultans steeds zwakker wordt en niet in staat is om orde onder de Muzelmannen te houden en dus veel minder de Christenen te beschermen.

Londen, 8 September. — Volgens de hier ontvangen telegrafische berigten heeft de Koning van Napels dan bij tijds den verstandigsten weg ingeslagen die hem nog open bleef; hij is gevlugt.— Men moet bekennen, dat hij meer moed en vastberadenheid dan zijne Ministers heeft aan den dag gelegd, en ongetwijfeld zou hij een hardnekkigen wederstand hebben geboden, indien zijne meest vertrouwde gunstelingen hem niet laffhartig hadden verlaten. Van nabij bedreigd door een generaal die, waar hij zijne schreden rigt, de overwinning behaalt, en daarenboven omringd van verraders, die zijn val hebben berokkend, maar te laag en te ondankbaar zijn om daarin te deelen, kon hij zich onmogelijk staande houden. Wanneer zelfs Nunsianti, die zich tegen elke concessie verzette en op de loijaliteit zijner troepen pochte, nu laaghartig zijn Koning verlaat en zelfs het leger aanspoort zich onder de banieren van *Garibaldi* te scharen, dan voorwaar blijft den, van alles verlaten Vorst niets anders over dan zich door de vlugt te redden en noodeloos bloedvergieten te sparen.

— De *Post* behelst een artikel, handelende over de staatkunde van Europa sedert den Russischen oorlog. Hij stelt de Mogendheden voor als het zoogenaamd knippelspel spelende en vaart hoofdzakelijk uit tegen Rusland en Frankrijk. De Potentaten van Europa, zegt hij, zijn gedurende eenige jaren bezig geweest dat spel te spelen, maar ongelukkig was het men hen geen kinderspel. Nu wijlen den Keizer van Rusland begon en verbeeldde zich dat er eene gunstige gelegenheid was om Turkije weg te pikken, en dit als zijn eigendom achteraf te schuiven; maar Engeland, Frankrijk en Sardinie vielen den speler zoo heftig aan, dat hij zijn denkbeeld moest opgeven. Nu was *Napoleon* aan de beurt. Hij wilde niet pikken, o neen! Hij ging maar naar Italie voor een "idée"! Maar intusschen annexeerde hij behendig Savoije, Nizza en een gedeelte van Zwitserland. Hij voorzeker heeft bewezen de slimste speler te zijn.

Wat zal zijn volgende zet zijn? Rome is juist zoo wat onder zijn bereik en ook Hongarije en Venetie zullen zoo bloode zijn, dat zij de prooi van dezelfde behendigheid worden. De *Post* wil zich met het spel niet bemoeijen, maar alleen toeschouwer blijven en de aandacht der verschillende nationaliteiten opmerkzaam maken, dat zij met een behendigen, om niet te zeggen valschen, speler te doen hebben.

— Ofschoon de *Morning Chronicle* hier algemeen als een zeer goede autoriteit voor buitenlandsche berigten bekend staat, moet men zijne beweringen met den meesten achterdocht ontvangen, daar zij den stempel van in de Tuillerien gesmede intrigues dragen. Gemeld orgaan heeft ook een artikel over de Napelsche aangelegenheden en zegt dat de omwenteling in Napels hoofdzakelijk aan twee oorzaken is toe te schrijven: 1, aan Piemonteesch goud: men zou namelijk de loyaliteit van Napels voor 500,000,000 lires hebben verkocht; 2, aan de voorbarige concessien des Konings van Napels, die door zijne Staatslieden zoo slecht werd geraden. Hij voegt er bij dat dit ook het gevoelen is van het Napolitaansche Hof, van den Pauselijken Nuntius te Napels en van den kardinaal Antonelli.

Vele achtenswaardige bladen deelen berigten mede die het door den *Morning Chronicle* aangevoerde tegenspreken en alles aan *Napoleon's* intrigues wijten, die overal zijn geheime agenten doet werken. In Duitschland spreekt men openlijk van eene annexatie van den Rijn. Zelfs Nederland komt op het tapijt en wordt aangewezen als eene toekomstige Fransche provincie. Napoleon schijnt uiterlijk te sympathiseeren met den door vrijheid bezielden *Garibaldi*. Ik wil toch wel gaarne gelooven, dat hij vrijheid bemint, maar hij schijnt maar volstrekt niet te willen begrijpen dat ook andere menschen naar vrijheid kunnen verlangen. *Garibaldi's* beweging baart hem eene angstige bezorgdheid. Zoo veel succes had hij niet verwacht in een zoo korten tijd. En is het nu te verwonderen dat hij de plannen van den edelen generaal zoekt te belemmeren? Is het te verwonderen dat hij generaal *Noue* met versche troepen naar Rome heeft gezonden, met bevel om den H. Stoel, Viterbo, Civita Vecchia en Comona te beschermen? Hij is nu ijverzuchtig op den man die hem Sicilie heeft ontwrongen, en dien hij, ofschoon de dapperste generaal in de Oostenrijksche expeditie, steeds wantrouwde. *Garibaldi* evenwel schijnt zich daarover weinig te bekommeren. Hij vervolgt ongestoord zijn roemrijke loopbaan, en welras zien wij hem werkdadelijk de Pauselijke bezittingen in de algemeene Italiaansche onafhankelijkheid laten deelen. Zullen Lamoricieres talenten en militaire bekwaamheid in staat zijn om de snelle vaart van *Garibaldi* te stuiten? Het is niet waarschijnlijk en men kan zulks veel minder verwachten, indien men ziet hoe weinig tegenstand de Italiaansche held zelfs in Napels ondervindt.

Van Spanje heeft men hier met. [illegible] berigten dat de Napoleont-che depêchen weerklank vinden bij het Kabinet van *O'Donnell*. Men spreekt van de annexatie van Portugal aan dien Staat. Het vermeerderen van de Spaansche korpsen schijnt dit berigt allezins te bevestigen. Er zijn tiental 's 50,000 man in garnizoen op de kusten, 40,000 man zijn grensbewaard te Sevilla, 40,000 te Madrid en 40,000 aan de Ebro. Overal ziet men in Spanje militaire toebereidselen, de arsenalen zijn vol met wapensmeden, de havens vol met kanonneerbooten, stoomboten enz, in een woord, alle soorten van oorlogsverdedigingswerken worden door het geheele Land daargesteld. De organisatie van een der

danig leger in een Land welks finantiele toestand zoo slecht is, bewijst duidelijk dat het een of ander kwaad broeit.

Te midden van die onrustwekkende berigten en van *Napoleon's* intrigues in Europa, ziet men met tevredenheid en voldoening de houding van het Engelsche Gouvernement. *Lord Palmerston* verklaart, [illegible] zijn eigen orgaan de Post, dat, als Napels verlost is, de Souverein van Sardinie, Lombardije, de beide Sicilien, Toskane, Modena, Parma en de Romagna zich weldra met de armee v. *Garibaldi* zullen vereenigen, ten [illegible] en [illegible] genen van Oostenrijk en den Paus te verlossen. De Post evenwel, hoezeer ten gunste van den opstand, [illegible] het heilige collegie en zijne priesters, en acht het niet raadzaam [illegible] aanval op [illegible] Deze verklaring, ofschoon een weinig tegenstrijdig, bewijst ontegenzeggelijk het gevoelen van het Gouvernement. Het is der Italiaansche vrijheid toegedaan; het wenscht Rome en Venetie vrij te zien; het wil Sardinie tot eene zesde groote Mogendheid verheffen, maar nu een *Napoleon* in de wereld is het niet gelegen met Oostenrijk kwade vrienden te zijn.

Londen, 10 September. Als een nieuw bewijs hoe algemeen de sympathie is die men hier voor *Garibaldi* gevoelt, strekke, dat men zich thans onledig houdt eene groote en algemeene demonstratie ter zijner eere, in het Kristallen Paleis, te houden en dat men bereids onderhandelingen heeft aangeknoopt om zich van de medewerking te verzekeren van de aanzienlijkste Italiaansche kunstenaars. Men stelt zich voor aan dit feest een zooveel mogelijk nationaal karakter te geven en iedereen in de gelegenheid te stellen door de bijwoning van het feest zijne bewondering voor den bevrijder van Italie aan den dag te leggen. De *Times* zegt niet te willen gissen naar den weg dien *Garibaldi* nu zal inslaan; hij gelooft dat de feiten spoedig genoeg zullen spreken; hij hoopt evenwel dat hij der verlichting van het menschelijk geslacht de groote dienst zal bewijzen van mede te werken tot de uitroeijing van het meest onbeschaamde en verderfelijke bijgeloof. Hij hoopt dat hij het mengsel, het bloed van *St. Januarius* genaamd, aan een chemisch onderzoek zal onderwerpen en der beschaafde wereld het resultaat daarvan bekend maken. Het ware den man waardig, die het Volk van de ketenen der onderdrukking bevrijd heeft, eene der onbeschaamdste bedriegerijen aan de kaak te stellen, welke het priesterdom van Zuid-Italie op de ligtgeloovigheid der half barbaarsche bevolking heeft uitgeoefend.

De *Morning Post*, het gevoelen en de verontwaardiging der overige bladen deelende, hoopt dat de tyrannie van Rome haar laatste uur heeft bereikt. Pesaro, Benevento en de Marken zijn in opstand. Nu is het oogenblik daar, roept hij uit, dat *Lamoriciere* zijne onmenschelijke bedreiging kan volvoeren. Nu kan hij zijne beulen de gelegenheid geven huizen te verbranden, maagden te onteeren en de bevolking van Rome het mes op de keel te zetten. De Heilige Kerk kastijdt hare veel beminde kinderen zeer streng en ongetwijfeld zullen de geschoren priesters, ten einde de moederlijke teederheid der Turcos en der Afrikaansche Condottieri in het licht te stellen; slagten, slagten en slagten, volgens het oude beginsel van *Guise* en *Tavannes* dat "aderlaten zoo goed is in September als in Mei." Zoo spottend vervolgt de Post:

"Lage ondankbaarheid alleen kan de harten der bevolking van Pesaro en de naburige steden tegen hunne dierbare en waakzame ouders zoo verhard hebben, dat zij hun geen middel willen overlaten om hen voor de besmetting van kettersche en revolutionaire dwalingen te behoeden." Met dezelfde verontwaardiging en bittere spotternij gaat het blad voort de hatelijke tirannie en de martelingen van de Pauselijke Regering aan de kaak te stellen.

"Wij weten, zegt hij, hoe afschuwelijk de kerkers en pijnbanken van Napels waren, en hoeveel duizenden onder de ongeloofdste en woedendste martelingen bezweken; maar de "*Mordacchia*, gebezigd om ketterschen taal in de Kerkelijke Staten te straffen, is bij het publiek nog niet bekend." En nu volgt de beschrijving van het vreeselijke werktuig, door de onmenschelijke priesters der Heilige Kerk gebezigd.

Het werktuig wordt aan de tong of de lippen vastgehecht. Het is samengesteld uit twee dunne ijzeren staven, wier beide uitersten door de kracht van stalen veeren worden samengedrukt. De mond van het ongelukkige slagtoffer is geopend, zijne handen en voeten zijn gebonden en hij wordt alsdan gedwongen zijne tong uit te steken, die samengedrukt wordt tusschen de staven welke door de stalen veeren gesloten worden. [illegible]

Door de tong [illegible] uit den mond hangen wordt, [illegible] de lippen [illegible] Indien het slagtoffer weigert zijne tong uit te steken, dan [illegible] de beide lippen en drukt die tusschen de beide stalen veeren. De mond is, [illegible] ademhaling gesloten en de stalen veeren blijven zich aan de lippen vasthechten. [illegible] kan zijne [illegible] licht kan geven, is zijn lijden alleen [illegible] aan zijne bloedige oogen, [illegible] en de krampachtige [illegible] van zijn geheele ligchaam. Nog niet lang geleden, [illegible] de *Post*, is de stad *Jesi*, een [illegible] den van Pesaro, het publiek [illegible] van de toepassing der [illegible] werken van dat Mordacchia werktuig. Twee burgers, beschuldigd van godslastering, werden, op bevel der bisschoppen, buiten de stad [illegible] gebragt en aldaar aan de straf der Mordacchia onderworpen. Een der slagtoffers bezweek, de ander [illegible] is hopeloos toestand.

ITALIE.

Turijn, 9 September. [illegible] heden [illegible] dat de opstand zich heeft uitgebreid tot Montefiore, [illegible] en andere burige steden. Onder deze [illegible] [illegible] gelegd zijn. [illegible] en bruggen vernield. Van Pergola, [illegible] en andere plaatsen waren [illegible] opstandelingen op weg om [illegible] Uit de Marken waren [illegible] vertrokken, om de bescherming van Koning *Victor Emmanuel* [illegible]

Eene depêche uit Florence [illegible] berigten uit Perugia [illegible] der Pauselijke [illegible] Velo familien verlieten de stad.

De Nieuwsbode.

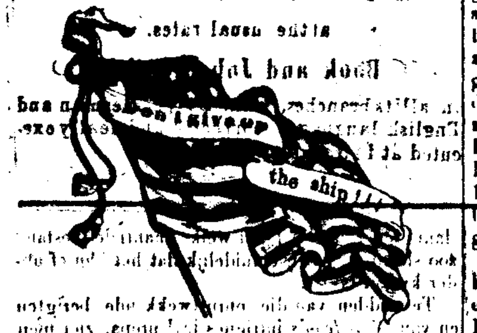
SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROSSENES, REDACTEUR.

A. POTT, Proprietor.

$2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 10 OCTOBER 1860.

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln,

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

PRESIDENTIAL ELECTORS.

AT LARGE:

WALTER D. McINDOE, of Marathon.

BRADFORD RIXFORD, of Winnebago.

FIRST CONGRESSIONAL DISTRICT:

W. W. VAUGHAN, of Racine.

SECOND CONGRESSIONAL DISTRICT:

J. ALLEN BARBER, of Grant.

THIRD CONGRESSIONAL DISTRICT:

H. LINDEMAN, of Jefferson.

FOR CONGRESS — FIRST DISTRICT,

JOHN F. POTTER.

SECOND DISTRICT,

LUTHER HANCHETT.

THIRD DISTRICT,

A. SCOTT SLOAN.

Republikeinsch County stembiljet.

FOR SENATOR:

L. H. CARY.

FOR MEMBER OF ASSEMBLY, 8th. District

W. F. MITCHELL.

FOR TREASURER:

JULIUS WOLFF.

FOR SHERIFF:

FR. AUDE.

FOR REGISTER OF DEEDS:

WILLIAM H. COLE.

FOR CLERK OF THE COURT:

EDWARD GILMAN.

FOR CLERK OF THE BOARD OF SUPERVISORS:

HENRY VAN TILBORG.

FOR DISTRICT ATTORNEY.

CONRAD KREZ.

FOR SURVEYOR:

WILLIAM H. PAINE.

FOR CORONER:

AUGUST KEUER.

„Edel gesproken."

Er werd nimmer eene bewonderenswaardiger politieke geloofsbelijdenis gedaan, dan vervat is in eene korte aanspraak van den heer Seward, dezer dagen te Madison, Wis., gedaan:

„Het is langs den eenvoudigen regel van uitlegging, dat ik de Constitutie van mijn land bestudeerd heb. Deze regel is eenvoudig deze geweest: Dat door geen woord, geene daad, geen zamenloop van omstandigheden, waarin ik treden wil, eenig menschelijk wezen van de geslachten, tot welke ik behoor, veel minder eenige klasse van menschelijke wezens van eenige natie, eenig ras of verwantschap, in het minst verdrukt of ten onder gehouden moest worden in de poging om tot eenen hoogeren staat van vrijheid en geluk op te klimmen.

Te midden van al de uitleggingen der tijden, te midden van al de vertoogen en beredeneringen, waaraan de Constitutie der Vereenigde Staten onderworpen is geweest, is dit het eenvoudige, duidelijke en heldere licht geweest, in hetwelk ik elk artikel en elke sectie van dat groote stuk gelezen heb. Als zij eist van mij eischt, dat mijne hand den geringsten van het menschelijk geslacht zal ten onder houden, dan wil ik liever magt, plaats, stand en roem nederleggen, dan zulk eene uitlegging of zulk eenen regel aannemen.

Als er dus in dit land zijn, die stijgen willen, dan zeg ik tot hen, in Gods naam, weest gelukkig! Als er in der vreemden land menschen zijn, die door landverhuizing hunnen toestand wenschten te verbeteren, of, als er hier zijn die buiten 's lands willen gaan, om geluk te zoeken, in de verbetering van hunnen toestand, of in hunne verheffing tot eenen hoogeren staat van waardigheid en geluk, dan hebben zij altijd gehad, en zullen altijd hebben, een aanmoedigend woord en zoodanige inspanningen als ik goedschiks ten hunnen behoeve doen kan."

„Welke edele gevoelens en welk eene gepaste taal! In deze weinige regelen is de verhevenste politieke wijsheid te zamen getrokken, benevens de edelste uitboezeming van het menschelijk hart. De heer Seward heeft veel gezegd, maar weinig dat zoo heet, klaar en krachtig is als de aangehaalde regelen.

Onthullingen.

Aan eene correspondentie der *"Press and Tribune"* uit Philadelphia, van den 10 September, die uit eene goede bron schijnt geleid te zijn, en die eenig licht op de handelwijze van Douglas zijn Kansas oogmerken, ontleenen wij het volgende:

Douglas weet, dat hij niet gekozen kan worden, dat Bell geene [illegible] hij zelf, en dat bel[illegible] Breckenridge of Lincoln [illegible] het roer [illegible] las trekt Lincoln [illegible] mogt [illegible] of Lane verkozen [illegible] boop op het jaar 1864 [illegible] zou hem met zijne [illegible] re geldmiddelen vermeld [illegible]

Douglas [illegible] jaar 186[illegible] deeldheid [illegible] demo[illegible] partij [illegible] geheeld worden (!). Hij hoopt de democratische organisatie in de noordelijke Staten te beheerschen en door verbinding derzelve met de zuidelijke Know Nothings in vier jaren eene eigene partij te kunnen grondvesten. Dit is zijn doel, en daarom is hij zoo wel tegen de verkiezing van Bell, als tegen die van Breckinridge.— Hij verbindt zich met de Bellmannen of Know Nothings [illegible] hunne ondersteuning in 1864 te verzekeren; doch eene verbindtenis, die tot verkiezing van Bell zou kunnen voeren, is tegen zijn plan.

Ik herhaal het, Douglas wenscht Lincoln verkozen te zien; hij zal daarom in Pennsylvanie, en in New York zijne kaarten zoo spelen, dat hij Lincoln niet schaadt. Maar Illinois zal hij wel uit ijdelheid voor zich trachten te behouden, en dat ook heeft hij Illinois noodig voor de nieuwe partij, die hij voor 1864 wil oprigten.

Het bovenstaande is het nieuwe Douglas programma, zoo als het door de innigste vrienden van Douglas wordt opgegeven.

WAAROM DOUGLAS NIET ANTWOORDDE.

Te Augusta, in Maine, werden Douglas de volgende vragen overhandigd ter beantwoording te spreken, met verzoek [illegible] te beantwoorden:

„Houdt gij het aan de leer en zoudt gij, als gij tot President der Vereenigde Staten verkozen wordt, dezelve volvoeren, dat het volk van een Territoor, *voor het een Staat wordt*, en *krachtens de* Federale Constitutie, en niettegenstaande de Dred Scott beslissing, de magt heeft om *er slavernij de verbieden of buiten te sluiten?*

In andere woorden:

„Bevestigt gij dat het volk van een Territoor het constitutionele regt heeft om de basiliskus eijeren, zoodra zij door de slavernijuitbreiders *in zijn nest zijn gelegd*, te vernietigen of moet het *de broeding dulden*, en wachten tot de eijeren weselijk en anders worden, die slechts door het nieuw geschapen zwaard van Staatsgezag kunnen worden vervolgd en omgebragt?"

Douglas beloofde te antwoorden, maar vergat het te doen en maakte in zijne gansche lange redevoering niet de minste vermelding van de vragen. Waarom hij niet antwoordde kan ligt gegist worden, als men zich het volgende amendement aan de Kansas Nebraska bill herinnert, tegen hetwelk ook Douglas gestemd heeft.

„Worde verder verordend, dat de bepaling in de wet ter organisering van Nebraska en Kansas, welke verklaart dat het de ware bedoeling en meening van gezegde wet is, de slavernij niet bij eene wet in eenig Territoor of eenigen Staat in te voeren of er buiten te sluiten, maar het volk daarvan volkomen vrij te laten, om zijne huishoudelijke instellingen naar zijne eigene wijze te vormen en te regelen, slechts onderworpen aan de Constitutie der Vereenigde Staten, ten doel had, het volk van het Territoor Kansas volmagt te geven, en die ook geeft, om ten allen tijde door deszelfs territoriale Legislatuur de Slavernij van gezegd Territoor uit te sluiten, of die daarin te erkennen en regelen."

Douglas was een van de 34 senatoren, die tegen dit amendement stemden.

De kleine reus.

B. F. Butler, een der afgevaardigden van Massachusetts naar de conventie te Charleston en te Baltimore, drukte zich onlangs in eene redevoering tot de Democratie van Lowell, Mass., betrekkelijk den Kleinen Reus aldus uit:

Toen de Democratie de presidentskiezing in 1825 met nimmer voorgekomen eenigheid zegerijk uitvocht, en alle partijen er in overeen kwamen de slavernijopschudding ter zijde te stellen; toen de banden der Unie tusschen het Noorden en het Zuiden sterker en vaster dan ooit gehoopt werden; toen de democratische partij van het Noorden en het Zuiden in het Congres de overhand had; toen de tegenstand tegen de gelukkige administratie van Franklin Pierce of tot zwijgen gebragt of verbroken werd en er geen hinderpaal in het land bestond voor de magt en de grootheid der Democratische partij, wat was het toen, en wie was het toen, die dit alles veranderde? Wie was het, die sectie tegen sectie opruide, als door eene tooverkracht de democratische partij van het Noorden afbrak en broeder tegen broeder op de vlakten van Kansas in de wapenen riep? De waarheid en de geschiedenis geven het antwoord; — het was Stephan A. Douglas.

Herschell B. Johnson.

De vuurspuwer JOHNSON, de Candidaat voor het Vicepresidentschap op het Douglasstembiljet bezit 117 redelijke beesten, of wel te verstaan slaven, die geschat worden op $ 98,600. Deze man loopt thans redevoeringen doen (stumpen) in de vrije noordwestelijke Staten, om stemmen voor zich zelven en voor Douglas te verwerven. Te Pittsburgh beleedigde hij de arbeidslieden, door hen slaven te noemen, welke door hunne bazen naar de stembus werden gedreven. Te Indianopolis zeide hij tot het volk: "gij moet met uwe konstabels beginnen en tot uwe eerste overheidspersonen opklimmen, en uwen voet zetten op den nek van iedereen, die durft zeggen, dat hij zich ergens met de slavernij zal bemoeijen.

"Deze verspreiding van plompheid zal de zaak van Douglas in het Noordwesten niet helpen."

Teedere broederschap op het democratische stembiljet.

Douglas, de beruchte Douglas, de kleine reus, zeide in den loop zijner te New York gehouden redevoering, dat "hij voor eene hartelijke vereeniging was met elken unionist; met iedereen, die trouw was aan de Constitutie; *iedereen, die er voor was, de wetten bij alle voorkomende gelegenheden door te zetten*."

Hij geloofde dat de Unie slechts kon behouden blijven, *door Abolitionismus (slavernijafschaffing) en Zuidelijke Uittreding (disunionismus) te overwinnen*.

De heer Johnson zegt in zijnen veel geruchtmakenden brief aan Rober White en anderen;

"Het regt van afscheiding (secession) moet gehandhaafd worden. Het is de laatste en eenige hoop van het Zuiden, — Laat ons hetzelve eenparig staande houden, en wij kunnen den geest van afschaffing en schikking (*abolition and consolidation*) beteugelen. Maar als wij het opgeven, wordt de gansche leer van ons bondsstelsel veranderd, en wij zijn in de magt van hen, wier barmhartigheid gelijk is aan die der wolfs jegens het lam. Als wij het opgeven, verzoendigen wij niet alleen vooruit, dat wij ons aan overweldiging en aanval willen onderwerpen, maar wij doen nog erger — wij stemmen toe, *dat wij geen regt hebben om tegenstand te bieden*. En dat is POLITIEKE KRUIPERIJ.

Moet men het niet van verbazing de handen in elkander slaan en uitroepen "hoe komen toch die twee personen op een stembiljet bij elkander! Maar wat meer is — in zijnen brief van den 28 Mei zegt Johnson:

"Hoe eerwaardig zijn daarom de werken, waarmede gij uwe politieke aanwerkingen door [illegible]

vlecht en doorspekt, dat allen voor de Squatter souvereiniteit zijn, die het met de afscheiders van de Charleston Conventie zijn [illegible] dien [illegible] in zoo verre dezelve op mij [illegible] [illegible] kunnen uit welke bron zij [illegible] mijnen voorigen *[illegible]* [illegible]

Hij [illegible] de Candidaat voor het Presidentschap in eenen brief aan de Conventie te Charleston geschreven zijnen eigen handel en wandel [illegible] bewijs [illegible] voor de squatter souvereiniteit is, en er voor dat *"het regt van afscheiding moest verdedigd worden."*

Douglas is dus zoo vriendelijk van te zeggen dat zijn ticketgenoot, Johnson, moet verpligt [illegible] Johnson [illegible] de squatter souvereiniteit!

En zoo gaan zij arm in arm,

Zoo [illegible] arm.

C. M. Clay.

Cassius M. Clay legde onlangs, in eene redevoering in Illinois met korte woorden, zijne ondervinding van slavehouden en niet slavenhouden, aldus bloot:

"Ik werd in Old Kentucky geboren — de zoon van eenen houder, die de eerste Constitutie van Kentucky opstelde — de zoon van den man, Green Clay, die in 1789, als volksvertegenwoordiger van het Derde District van Kentucky in de Virginische Conventie, de Constitutie der Vereenigde Staten onderteekende. Geboren onder het schild en de bescherming van deze beide Constitutien, bood ik aan dit twistpunt van het slavernij regt te beliaudelen zoo als het bestond. En wat zeiden zij? Ziet eens de huichelarij van deze slavendemocratie! Zij zeiden: Wel, Clay! als gij de slavernij voor zulk een helsch ding houdt, waarom zet gij dan uwe eigene slaven niet in vrijheid? Bewijs uw geloof door uwe werken." Ik dacht dat er in die beweging eene groote kracht stak, en ofschoon ik aangaande die zaak niet zeer naauwgezet was, gaf ik toch, ziende, dat ik in die rigting dreef, en willende met het der vrijheid gunstige tij, dat zoo sterk was, medegaan, de vrijheid aan mijne slaven — elken slaaf, dien ik in de wereld had. Geen man noemt mij thans meester — en ook geene vrouw, of het moet uit genegenheid zijn.

En toen ik nu voortging met hetzelfde grondbeginsel te verdedigen, wat zeiden zij toen? Zij keerden zich tot mij: "wel, Clay, wat hebt gij met de slavernijvraag te maken? Zij gaat u niet aan; gij hebt geene slaven."

GETUIGENIS VAN EENEN VIJAND. — De heer WILLIAM L. GODOIN sprak onlangs in eene BELL en EVERETT vergadering te Petersburg, Va., als volgt:

„Er is geen gevaar van Unieontbinding, onverschillig wie er verkozen wordt."

Van den heer LINCOLN sprak hij aldus:

"Al den tijd, dien ik met hem in het Huis van Vertegenwoordigers heb in betrekking gestaan, moet ik zeggen dat ik hem altijd als fatsoenlijk man gekend heb. Hij is niet wat de BRECKINRIDGE Partij hem zegt te zijn. Ik wil iedereen regt laten wedervaren. Als gij wilt weten wie de heer LINCOLN is, vraag het dan aan S. A. DOUGLAS, met wien hij in elke County des Staats Illinois geredetwist heeft. Ja, ga het den heer DOUGLAS vragen of LINCOLN een railsplitter is, of niet. Vraag hem of hij een democratische beuker is of niet. Ik was zoo gelukkig van, toen ik een lid van het Huis van Vertegenwoordigers was, met hem in eene Commissie te zijn. Ik was er voorzitter van, en ik kan u zeggen, dat *niemand van die Commissie ijveriger werkte dan hij deed*. Hij is een man van veel talenten, en als hij sprak werd er door niemand van hen, die als bezoekers in dat huis waren, niet meer tevredenheid geluisterd, dan naar hem. *Zijn naam, zoowel als ambteloos burger, als als ambtenaar was vrij van smet en blaam.*

(*Voor de Nieuwsbode.*)

Is Douglas geschikt voor President?

In de geschiedenis der volkeren komen doorgaans tijdstippen voor, die de bijzondere aandacht van den opmerkzamen beschouwer verdienen, de wijl hetgeen daarop voorvalt eenen beslissenden invloed op de geheele toekomstige geschiedenis der natiën uitoefent.

Zulk een tijdsgewricht beleven wij. De geheele beschaafde wereld is in verwachting der dingen die komen zullen, en de Republiek der Vereenigde Staten maakt daarin geene uitzondering. Door den regeringsvorm waaronder wij leven heeft elk burger eene dadelijke roeping, om zich met de Staatsaangelegenheden te bemoeijen, en is ieder burger verantwoordelijk voor het bestuur der algemeene landszaken. Niemand kan redelijkerwijze ontkennen, dat aan de tegenwoordige presidentsverkiezing het zeer gewigtige vraagstuk verbonden is, wat zal de toekomst dezer Republiek zijn? De gedurende meerdere jaren verzamelde grondstoffen zijn, als het ware, in een brandpunt te zamen gebragt, en het zal grootendeels van de presidents verkiezing afhangen, of de Volks Souvereiniteit, de grondslag van ons tegenwoordig Staatsstelsel, ongeschonden zal bewaard, en aan de nakomelingschap overgeleverd worden met behoud der Unie van de verschillende Souvereine Staten, of dat de oude palen zullen verzet worden, om plaats te maken voor de oppermagt van weinigen, voor Aristocratie, Oligarchie, en Despotismus. De slavenkwestie, die schijnbaar het eenige twistpunt tusschen de verschillende partijen uitmaakt, is eigenlijk niet de hoofdzaak, maar slechts een der meest vermogende middelen, om de aandacht des volks te trekken.

Van den aanvang onzer Republiek af bestonden er twee tegenovergestelde beginselen van Regering; het eene vertegenwoordigd door Alexander Hamilton, dien wij gerust den vader der tegenwoordige Constitutie kunnen noemen, en het andere vertegenwoordigd door Thomas Jefferson, den ontwerper van de Onafhankelijkheidsverklaring.

De strekking van het eerste beginsel was de regering der Vereenigde Staten zoo veel mogelijk in een middenpunt te zamen te trekken, en ten gevolge daarvan Monarchaal onder Republikeinschen vorm; die van het andere, om zoo min mogelijk aan het algemeene Gouvernement toe te vertrouwen, en ten gevolge Republikeinsch op de meest mogelijk uitgebreide Democratische grondslagen. De eerste onder aanvoering van Hamilton werd genoemd de *Federalistische* partij, de andere, onder aanvoering van Jefferson werd genoemd de *Republikeinsche* partij. Gelukkig voor de natie, beide partijen hadden werkelijk het wezenlijke en duurzame geluk van het volk ten doel; zij verschilden slechts in het oordeel over de middelen om dat doel te bereiken. Het gevolg daarvan is geweest eene Constitutie of Staatsregeling, zoo als tot dien tijd geen volk op aarde gekend had.

De tegenwoordige Constitutie werd door hen, die het met Jefferson eens waren, slechts schoorvoetende aangenomen, en hunne redenen hadden zoo veel invloed, dat het eerste Congres onder de Constitutie reeds daarin te gemoet kwam, en tien artikelen aan de Constitutie toevoegde, *ten einde*, zoo als zij zich uitdrukten, *verkeerde uitlegging en misbruik van de magten der Constitutie te voorkomen, en den grond van openbaar vertrouwen en het Gouvernement uit te breiden*. Het elfde artikel later bijgevoegd, was bepaaldelijk ter beperking van de regterlijke magt der Vereenigde Staten. Het twaalfde Artikel heeft betrekking op de manier der Presidentsverkiezing.

Als wij de geschriften van Jefferson nalezen, dan vinden wij dat een van zijne voornaamste [illegible] [illegible] de magt der Vereenigde Staten en de [illegible] woordelijk [illegible] het Hooge Geregtshof, waarin hij een [illegible] van de grondregelen onzer Republiek [illegible] De Federalisten waren tegen [illegible] waarborg [illegible] voor de vrijheid [illegible] de geheele Unie [illegible] versterking [illegible] Federale Gouvernement.

De eerste dadelijke aanleiding tot verlevendiging van het verschil van gevoelen op dit belangrijke onderwerp, waren *de vreemdelingen en oproer wetten*, onder het bestuur van JOHN ADAMS, den tweeden President der Vereenigde Staten, toen de federale partij de overhand had in het Congres. Jefferson was een verklaarde vijand van die maatregelen, en tegenover het gevaar [illegible] Opperste Geregtshof heeft hij gedurende zijn geheele leven, in zijne nog aanwezige briefwisselingen, de onwraakbaarste getuigenis gegeven. De geschiedenis heeft dien tegenstand geregtvaardigd, en het is altijd door de Democratische partij beweerd, dat zij er roem op droegen, die wetten te hebben tegengestaan. Onder het bestuur van Jefferson werden zelfs sommige regterlijke ambten afgeschaft.

De magt der Federalisten werd echter verbroken en na de verkiezing van MONROE tot President der Vereenigde Staten, waren de partijlijnen in het Nationale Congres genoegzaam uitgewischt, en HENRY CLAY werd met bijna eenparige stemmen tot Spreker van het Huis van Vertegenwoordigers gekozen. De vreemdelingen en oproerwetten bleven alleen in gedachtenis, als bewijzen dat er eene partij bestaan had, wier strekking was, onze Democratische regering te hervormen, en Despotieke magt te geven aan het Federale bestuur.

Wat moet nu het oordeel zijn over eene partij gelijk die van Douglas, die zulk een man als Candidaat voor President voorstelt, die in 1860 in den Senaat der Vereenigde Staten eene wetgeving voordraagt en aanbeveelt, waarbij de vroeger zoo luid en gedurig veroordeelde oproerwet nog mild genoemd mag worden. De oude wet bepaalde als hoogste straf $ 5000, — en gevangenis hoogstens voor vijf jaar. Bovendien was die wet slechts van kracht tot het jaar 1801, en dus slechts voor drie jaren. Stephen Arnold Douglas wil eene bestendige wet, met het doel om zulke burgers als de Republikeinen en de leden van de Emigranten hulpgenootschappen, met levenslange gevangenis te straffen.

In zijne rede van 23 Januarij, 1860, maakt hij de Republikeinsche leerstellingen en onderwijzingen, zoo als die worden uitgelegd in hun platform, hunne vlugschriften en boeken en bijzonderlijk in de redevoeringen van hunne leiders in en buiten het Congres, verantwoordelijk voor de Harper's Ferry misdaad. Verder zegt hij, als er zulk eene wet gemaakt wordt als hij verlangt, "Zal ik de deuren der gevangenis openen, en de zamenzweerders tegen den vrede der Republiek en de inwendige rust onzer Staten vergunnen, hunne cellen uit te kiezen, waarin zij een ellendig leven kunnen voortslepen, als eene straf voor hunne misdaden tegen den vrede der maatschappij.

Levenslange gevangenis en hangen zijn geliefkoosde straffen van onderdrukkende Despoten en Douglas is gereed, om cipier en beul te worden, als het Congres slechts daartoe eene wet wil maken.

Het eenvoudigste zou zijn, de oude Keizerlijke wet van Rome en de latere Napoleontische wet in onze Republiek in het leven te roepen, en het vormen van genootschappen te verbieden, waartoe de regering geene toestemming verleend had, na voorafgaande overlegging van de regelen, die zulk een genootschap zou willen volgen. Douglas heeft in zijn voorstel van de oproerwet getoond, dat hij niet alleen de oude Federalisten ver vooruitstreeft, maar dat hij zelfs Napoleon en de Romeinsche Keizers overtreft in de neiging en de poging, om politieke vrijheid te beteugelen en te onderdrukken, en dat hij ten eenenmale ongeschikt is om President te zijn van een vrij volk.

HENRY P. SCHOLTE.

PELLA, 27 September 1860.

(*Voor de Nieuwsbode.*)

A. — Wat wordt het *meest* gelezen
En met het *minst* verstand?—
B. — Ei vriend, dat zal wel wezen
De BIJBEL, en de KRANT.—

Het is een bedroevend verschijnsel des tijds, dat men nog altijd (tegen beter weten aan) uit den Bijbel *tracht* te bewijzen, dat de *Slavernij geoorloofd* is. — De Bijbel, dat boek der boeken, schijnt voor velen een' wassen neus te zijn, dien men naar verkiezing, dan dit, dan dat fatsoen geven kan. Hoe is het mogelijk dat men de *verfoeijelijke Slavernij* als door Godswoord geoorloofd *durft* uitbazuinen? — En nogtans wagen er zich aan, vergetende, dat wat zij trachten te bewijzen, klinkklare onzin is. — Of zien zij in God iets anders dan *liefde*, en zoo niet, weet men dan *niet* of *wil* men het *niet* weten, dat *Slavernij* met liefde tot God en onze naasten *onbestaanbaar* is? — Men moge den Bijbel verdraaijen zoo veel men wil, onmogelijk toch is het, gebod te loochenen: *"God lief te hebben boven alles en onze naasten als ons zelven."* — En is dan niet elk redelijk schepsel, onverschillig van welke *kleur*, onze naaste?

Met leedwezen zagen wij in de *Stoompost* van den 21 September jl., een artikel, ingezonden door D. POSTMA, te Kalamazoo, welke ook al (ongelukkig genoeg) tot diegenen schijnt te behooren, die *alles door* en *met* den Bijbel willen bewijzen. Als dat zoo voort gaat, zal men nog uit dat boek gaan bewijzen, dat er GEEN GOD is! — Die *te veel* wil bewijzen, bewijst *niets*, en dit doet men, door nog altijd de toestanden van vroegere eeuwen, als toepasselijk op den tegenwoordigen tijd, te berde te brengen. — Trouwens, wanneer men nagaat, *welke* Nederlanders al in Amerika zijn, — de meesten toch tot den handwerks en boerenstand behoorende, en ieder gaarne over politiek wil medepraten, hoewel hij er vaak niet meer kennis van heeft dan een os, — dan is het niet te verwonderen, dat er zoo veel onzin door de pers in dit land gepubliceerd wordt. — Wil men over politiek schrijven, goed, doch de Bijbel er buiten gelaten, welke buitendien al genoeg *misbruikt* wordt, om ook nog tot een' schild voor staatkundige tinnegieters te dienen.

Hier, in het land der blinden, waar éénoog Koning is, speelt men kerkje; de een voor *Domine*, de ander voor *Ouderling*, een derde voor *Diaken*, enz. enz., en meent het dan al ver in de wereld gebragt te hebben. — Wanneer zal men ophouden, steeds met den Bijbel op de tong, maar den Duivel in 't hart, anderen te bedriegen; zich altijd en overal van Bijbelspreuken te bedienen en nogtans een ellendige huichelaar te zijn? — Dat men bedenke menschen (en vooral in Amerika) te kunnen bedriegen, — maar God niet! Die laat zich niet bespotten; en het Heere, Heere! met de lippen uitgesproken, zonder dat het hart er in deelt, is Hem een gruwel!

Wij wenschen van harte beterschap aan diegenen, welke hier een schoen, hebben gevonden, die hun past, en, mogten deze regelen benigtens hebben bijgedragen, om hunne oogen te openen (zoo zij ten minste niet blind *willen* blijven) dan, zal ik mij ruimschoots beloond achten het bovenstaande te hebben ter nedergeschreven.

J. B.

SHEBOYGAN, 8 Oct., 1860.

EENE SLANGENGESCHIEDENIS.—Ongeveer twee weken geleden, ging zekere Juffrouw Judy, die [illegible] mijlen ten noordwesten van Germantown, Ohio, woont, op de weide niet ver van huis af de koeijen halen. Daar er veel [illegible] bui op [illegible] nam zij den naasten weg over verscheidene stukken land, en ging door eene groote hoeveelheid struiken. De koeijen op het huis aan gejaagd hebbende, stond zij een oogenblik stil, om van haar kleed los te maken, wat zij dacht een stuk van een struik te zijn, dat er in verward was geraakt, en hetgeen haar in het gaan hinderde door vast te raken tegen alles, waar mede het in aanraking kwam; doch oordeel over haren schrik, toen zij, bukkende om het te krijgen, ontdekte dat het eene lange zwarte slang was. Verstijfd van schrik, was zij niet in staat om zich van het kruipend gedierte te bevrijden, en zich omkeerende vlugtte zij regt op het huis aan, luidkeels schreeuwende. Toen zij digt bij het huis kwam hoorden haar echtgenoot en een der werklieden haar geschreeuw, en schoten toe om te zien wat er aan de hand was. Toen zij haar ontmoetten was zij bijna uitgeput en nog flaauw "eene slang" roepende, viel zij in haars mans armen in onmagt. Hij bragt haar naar het huis, terwijl de werklieden de slang opzochten en doodden, die ongeveer zes voet lang was.

Jufvrouw Judy was over verscheidene heiningen geklommen, en de slang had zich aan haar vastgehouden, tot aan de laatste schutting, die zij overklom, even voor zij haren man ontmoette. Doch het ergste van de zaak blijft nog te vertellen. Wij vernemen dat de schrik de vrouw in stuipen deed vervallen, en eindelijk eene koorts ten gevolge had, welke zij, volgens de laatste berigten, niet te boven kon komen. — *Dayton Empire.*

VREEMDE ZELFMOORD. — Een Ier, met name James Fortune, die in de Mill straat, nabij de derde straat, te huis lag, bedreef eergisteren avond zelfmoord, waartoe hij een vrij zonderling wapen, een stuk spiegel gebruikte. Hij trad zijn kosthuis ongeveer ten zeven ure binnen, en vraagde man verscheidenen zijner kameraden een scherp mes of een scheermes. Hij handelde geheel vreemd, en zij dachten dat hij de eene of andere verschrikkelijke daad voornemens was, en zijn verzoek werd bij gevolg geweigerd. Fortune mompelde eenige woorden bij zich zelven, en ging toen naar zijne kamer, en een spiegeltje uit de lijst nemende, brak hij het in drie stukken, en met het stuk, dat het meest gekorven of geschaard was slaagde hij er in zich den hals af te snijden, loopende de snede van oor tot oor. Hij viel zwaar op den vloer, en het bloed stroomde uit de wond. Verscheidene personen snelden naar de kamer en ontdekten wat Fortune gedaan had. Zij bragten hem onmiddelijk naar het hospitaal, doch niettegenstaande hem de beste geneeskundige hulp werd verleend, stierf hij binnen twee uren.

De overledene was tusschen de vijf en dertig en veertig jarig oud en ongehuwd. De oorzaak der daad wordt gedacht krankzinnigheid te zijn geweest, welke was voortgebragt door een overdadig gebruik van geestrijke dranken. — *Cin. Gazette.*

EEN ONGELUKKIGE ZOON. — Wij ontleenen het volgende aan eene newyorksche correspondentie van de Boston Journal:

Iemand die broadway of eenigen onzer fatsoenlijke wandelplaatsen bezoekt, zal dagelijks eenen heer zien wandelen, die op zijn gemak daarheen slentert, heel digt bij gevolgd door eenen man, die oogenschijnlijk onder den last van 70 jaren in nedergebogen, en zoo bestendig bukt, dat hij bijna schijnt te kruipen als hij gaat. Hij volgt zijnen leidsman als eene schaduw, en gaat met zijnen oppasser in alle mogelijke plaatsen. Die zwakke, oude man is John Jacob Astor, zoon van den overbekenden Astor, wiens naam met de Astorbibliotheek vereenzelvigd is. Hij was een frissche en veelbelovende knaap, en beloofde tot aan zijn zeventiende jaar veel genie.

Er bestaat een verschil in de berigten wegens de oorzaak van dit verstandsverval; doch de beste schrijven die toe aan eene te sterke inspanning zijner geestvermogens in zijne jonge jaren. Maar waar is het, dat hij reeds jaren hopeloos stompzinnig is, en even zoo veel meer zorg heeft vereischt dan een kind, als een sterk, gespierd persoon doen kan. Er is ruimschoots gezorgd voor alle gemakken, welke hij in staat is te genieten. Een elegant gebouw in de 14 de straat is zijne woning. Het is keurig en met smaak gestoffeerd. Eene plaats, welke eene gansche square beent, waarborgt hem alle afzondering, welke noodig is. Plaats om te wandelen, te paard te rijden, en voor uitspanning is daar. Paarden, rijtuigen en bedienden wachten op zijne bevelen.

De heer, die den heer Astor onder zijne hoede heeft, heeft zich lang alleen aan hem gewijd. Hij heeft zoo veel gezag over hem, dat hij hem kan leiden en besturen zoo als hij wil, hetgeen niemand anders doen kan. Hem wordt dan ook eene ruime belooning gegeven. Hij heeft het huis en al de bedienden — de equipage en alles ter zijner beschikking. Behalve een rijk legaat in het testament van den heer Astor, ontvangt hij boven kost en inwoning de som van $ 6,000 in het jaar. Maar hij is ook geen uur alleen. Slapende en wakende, wandelende en rijdende, in huis en buiten 's huis, is de heer Astor bij hem, zit aan zijne tafel, is een der genoodigden op alle plaatsen, en volgt hem in al zijne bewegingen. De familie van den heer Astor is zeer vriendelijk en minzaam tegen hem, bezoekt hem dagelijks, ziet toe dat in al zijne behoeften voorzien wordt, en vervult op de naauwgezetste wijze in al de wenschen des vaders ten opzigte van iemand, dien hij in zijn testament "zijnen ongelukkigen zoon" noemde.

GOUD. — Ten volle tien per cent van al het goudgeld, dat waarschijnlijk in omloop is, wordt geacht valsch te zijn; en veel van hetzelve is zoo bewonderenswaardig uitgevoerd, dat de bankbeambten en andere beoordeelaars der eerste klasse er door bedrogen worden. Het natuurlijke en wettige verlies in de waarde van goud geld is onmetelijk. Het verlies op het geld, dat in de Vereenigde Staten in omloop is, wordt op een millioen dollars in het jaar geschat.

$ 500 VOOR EENE KUS. — Een koopman uit Texas sloeg dezer dagen zijne armen om eene zeersame jufvrouw heen, op den hoek van de achtste en de Chesnutstraat, en kuste haar. Hij werd in hechtenis genomen en onder eenen borgtogt van $ 500 gesteld, welke som hij verbeurde door plotseling de stad te verlaten, waarschijnlijk met zijnen borg eene schikking hebbende gemaakt. Vijf honderd dollars voor eene kus — dat is toch wat te duur.

BLOEDIGE NASPEL VAN DEN KANSASSTRIJD. — John Denton, uit Bourbon County, Kansas, is door eenen Missourier dood geschoten. Dit treurtooneel heeft zijnen oorsprong uit de onlusten in Kansas. Denton en zijn vader waren vroeger volkplanters van het Territoor, en de oude Denton gaf, ofschoon hij een Democraat was, hun, die aan de zijde der vrijheid waren, brood en huisvesting. Dit haalde hem de vijandschap der grensboeven op den hals, zoodat twee hunner, met name Hardwich en Marrow, zich op zekeren nacht naar Dentons huis begaven, en hem neder schoten, zoodra hij de deur voor hen geopend had. De moordenaars vlugtten naar Missouri, door John Denton gevolgd, die er in slaagde Marrow te doen vatten. Hardwich ontvlugtte, en vervolgde hij vijf maanden lang door Missouri, Arkansas, de Cherokee Indianen land, en kreeg hem eindelijk in Missouri. Toen Denton Hardwich de manier van het vermoorden zijns vaders hoorde verhalen, werd hij zoo woedend, dat hij den laatsten desgelijks nederschoot, en zich aan de overheid overleverde, die hem echter slot en grendel stak, doch later ontkwam hij uit zijnen kerker, en vlugtte, gelijk zijn gevallen offer, welks vrienden hem vervolgden, van plaats tot plaats, van staat tot staat. Ten gevolge hiervan werd zijn huis in brand gestoken en met alles wat het bevatte, door de vlammen verteerd.

Den 27 Augustus trof hij toevallig drie zijner vervolgers in eenen kruideniers winkel aan, die hem neêrschoten, zoodra zij hem gewaar werden en zich wegpakten naar Missouri. Denton laat eene jonge vrouw na en eene bejaarde moeder, wier eenige steun hij tot hier toe geweest was.

VROUWELIJKE WREEDHEID. — De *London Times* van den 18 Augustus l. l. deelt het volgende mede:

Mary Allen werd gisteren voor de Central Criminal Court verhoord, op de beschuldiging van een ongelukkig kind met onmenschelijke wreedheid mishandeld te hebben. Zij was eene schoolmatres te Southwark en had dit kind aangenomen, hetwelk de dochter was van eenen arbeider in de dienst van Barclay & Co. Zij had het met eenen rotting en een stok geslagen, tot dat het kind eene massa kneuzingen en geronnen bloed was. Zij had het met een strijkijzer gebrand. Zij had het gedwongen menschelijke uitwerpselen te verzwelgen. De waarheid dezer zaken werd slechts bewezen door de getuigenis van het kind zelf, doch hare getuigenis werd in alle bijzonderheden bekrachtigd door die der onafhankelijke getuigen.

Toen zij tot hare verdediging werd opgeroepen, stond deze afschuwelijke vrouw de waarheid der daadzaken toe, doch trachtte zich te verontschuldigen op grond, dat zij het kind slechts zoo had behandeld, om het verscheidene fouten en kwade neigingen af te leeren. De Jury vond haar oogenblikkelijk *"schuldig"* aan het misdrijf. Regter Williams, die bij het verhoor, voorzat, zeide zeer natuurlijk, "dat hij in zijne gansche ervaring zich geen geval herinnerde, in hetwelk een menschelijk wezen met zulke wreedheid jegens een ander scheen gehandeld te hebben, als zij met dit arme kind gedaan had." Hij veroordeelde haar dus tot de hoogste straf, welke de wet toeliet, — drie jaren gevangenis bij zwaren arbeid. Het is merkwaardig genoeg, en nieer jammerlijk dan merkwaardig, dat hetzelfde berigt een verslag bevat van eene andere duivelin, die op eene bijna even wreede wijze met haar eigen kind handelde.

EEN MERKWAARDIG GEVAL. — Gisteren avond, zegt de Toronto *Leader*, van den 21 sten l. l., zag een policiedienaar, in eene onzer straten, eenen man zitten slapen. De policiedienaar schudde hem, en de man viel om. De policiedienaar hief hem op, en de man bleef staan. De policiedienaar schudde hem weder, en de man viel weder om. Hij werd weder op zijne voeten geplaatst en bleef staan. De policiedienaar trachtte te weten te komen, wie die persoon was, waarheen hij ging en vanwaar hij kwam. De man bleef doof en gevoelloos, en schijnbaar geheel onbewust van hetgeen er voorviel. Zijne oogen stonden open en waren naar den grond gerigt, zijn hoofd was voorover gebogen.

Na dit verschijnsel aanschouwd te hebben, liet de policiedienaar hem naar het stationhuis brengen. Er was niet het minste blijk, dat de man onder den invloed van sterken drank was. Er werden doctors geroepen, doch zij konden niets met hem doen. Er werden verscheidene middelen aangewend om hem wakker te maken, maar zonder gevolg. Vlugge zouten werden onder zijne neusgaten gehouden, maar geene spier bewoog zich. Er werd een lancet onder den nagel zijns duims gestoken, doch geene zenuw trilde. Hij kon werktuigelijk eten en drinken, gelijk iemand in eenen staat van clairvoyance — doch was gevoelloos en men kon hem geen acht doen slaan op iets, dat hem gezegd of gedaan werd.

Hij bleef den ganschen nacht in het stationhuis. Om eene proef te nemen werd hij in eene zittende houding geplaatst, en werden zijne beide handen op de kruin van zijn hoofd gebragt. Men vond hem eenige uren daarna nog met zijne handen op zijne hoofd kruis zitten, zoo als men hem verlaten had. De geneeskundigen weten niet wat van dit geval te maken. Des morgens zag men hem van tien tot een uur in dezelfde houding tegen eenen deur post staan. Hij werd meermalen aangesproken, doch gaf niet meer teeken van kennis, dan of hij dood was.

BUITENGEWONE GRILLEN VAN EENEN KRANKZINNIGE. — Ongeveer een jaar geleden werd een heer in het binnenland van Wisconsin krankzinnig, en naar het dolhuis te Madison, in dien Staat, gezonden. Hij was een gentleman van beroep, en van heer van buitengewone beschaving en een innemend voorkomen. Hij was omtrent dertig jaren oud. Eenige weken geleden ontsnapte hij uit het dolhuis en ging naar Chicago. Daar ontmoette hij een oud vriend, die hem eene goede som gelds leende, daar hij geen vermoeden van zijne krankzinnigheid had. Met dit geld voorzag hij zich van nieuwe en frissche kleederen en ging naar Laporte, in Indiana, een bloeijend dorp aan den Michigan Southern spoorweg. Hij bleef daar lang genoeg om de gelegenheid van eene jonge rijke weduwe te verwerven en huwde met haar. Gedurende de hofte vrijanije legde hij geene teekens van krankzinnigheid aan den dag, doch kort na zijn huwelijk begon hij zich op eene wijze te gedragen, die zijne vrouw en hare vrienden deed ontstellen en verschrikken. Onder andere zotte inbeeldingen, dacht hij dat hij een schaap was, en kroop op handen en voeten rond, op de zotste wijze blatende. Dan weder verbeeldde hij zich eene ratelslang te zijn, en deed de razendste pogingen om de leden van zijn huisgezin te bijten. De ongelukkige vrouw, eindelijk uitgeput van hem, op te passen en te trachten hem tot zijn verstand terug te brengen, maakte toebereidselen om hem naar het dolhuis te Indianapolis te brengen. Doch gelijk menigmaal het geval is, de krankzinnigheid maakte hem scherpzinnig, en hij wist behendig te ontkomen.

Vervolgens hoorden wij dat hij zich te Syracuse, in New York, bevond, alwaar hij werkelijk een blok huizen gekocht had. De noodzakelijke papieren werden opgemaakt, en hij zou den volgenden dag met het geld komen. Hij moest eene gewaltige som voor het paard betalen, [illegible] zegt dat de persoon, met welke hij den koop gesloten had, in hunne vuist lachten over den wind, die zoo gunstig voor hun gewaaid had, terwijl zij zagen hem wat [illegible]. De krankzinnige trok wist weder en werd eindelijk, na verscheidene zwervingen te Buffalo, Cleveland, Toledo en elders, te Adrian gegrepen en naar zijn huis teruggevoerd.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

NEW ORLEANS, 5 Oct. Dit gedeelte des lands werd Woensdag door den hevigsten storm bezocht, dien men hier in jaren beleefd heeft. In deze stad rigten de [illegible] van een gebouw om, en doodden twee personen, er werden 20 stoomkolenbooten om, hetgeen een verlies van $ 150,000 bedraagt; het achtergedeelte der stad werd overstroomd; elf mijlen van den Jackson spoorweg werd weggespoeld, en een aantal pakhuizen [illegible] weg werden weggeslagen, waarbij verscheidene levens verloren gingen.

De schade op de rivier is zwaar; er werden stoombooten op den wal gezet, en anderen sloegen te werken van 20 tot 30 schepen daar [illegible] geslagen, en het achtergedeelte is zeer beschadigd.

verlangt van Bacot Beller beleest, dat er een en twintig kolenbooten omgeslagen en vier stoombooten gezonken zijn.

Fort S... — Heden middag ongeveer te ... het name Martin H. Gillilan, alias W. Owen, vroeger ... in Missouri ... genwoordigheid van eene groote menigte burgers, voor paarden liefstal opgehangen. Hij was eenige weken geleden gevat en er werd eene poging gedaan ... op ... welke hij wegliep, doch werd nedergeschoten. Zijne wonden waren ... en hem werd geneeskundige hulp verleend. Zoodra hij vervoerd kon worden, werd hij naar de Countygevangenis te Greenwood gebragt, uit welke hij verleden nacht ontvlugtte, en om zijne vlugt gemakkelijk te maken stal hij een ander paard, doch werd heden morgen weder te V... gevat en naar dese plaats terug gebragt, waar hij de doodstraf onderging.

Groote Volksvergadering

SHEBOYGAN

op Vrijdag ... October 1860.

Er zullen toespraken worden gedaan door Senator J. R. DOOLITTLE, Hon. A. SCOTT SLOAN, den republikeinschen Candidaat voor 't Congres, T. O. HOWE, Esq., H. LINDEMAN, Esq., H. CORDIER, Esq., en Generaal G. W. NIJE, van New York.

... *optogt met ... de ...*

PAKKELLICHT

Deze vergadering zal de grootste zijn, welke men ooit te Sheboygan gezien heeft.

KOMT ALLEN!

MARKTPRIJZEN.

Wekelijks verbeterd door BACOT & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, WIS., den 10 October 1860.

blanke Winter Tarwe	℔ bushel	0,95 @	1,00
Roode ... Z. Tarwe	„	0,70 @	80,0
Rogge	„	0,4? @	0,50
Gerst	„	0,40 @	0,44
Haver	„	0,18 @	0,20
Ind. Koren,	„ „	– 0,36 @	0,44
„ „ in Aren,	„ „	– 0,18 @	0,22
Witte Boonen,	„ „	– 0,50 @	0,60
Erwten,		+ 0,87 @	0,44
Aardappelen,		– 0,15 @	0,20
Gras Zaad,		– 1,75 @	2,00
Droogo Appels		– 2,75 @	0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0,00 @	0,00
Spek [mess]		– 0,00 @	0,00
Zout,	„ „	– 1,37 @	0,00
Wit Visch,	„ „	– 3.00 @	0,00
Winter Tarwe meel.	„ „	– 5.00 @	5,50
Meel extra 2de kwaliteit		3,50 @	4,50
„ super fijn		3.00 @	0,00
Roggemeel,	„ „	– 1.50 @	0.00
Boekweitmeel,	„ 100℔s.	– 0,00 @	1.50
Ind. Korenmeel,	„	1.20 @	2.00
Vleesch	„		7.00
Spek	„		0,07
Boter	„		0,11
Eijeren	per dozijn		0.09
Timmerhout	„ M	– 6,00 @	10,00
Hout,	„ cord	– 1,25 @	1.50
Geslagte Varkens,		– 4,20 @	0,00
Hammen,	„	– 0,09 @	0.00
Shingles	„ „	– 1,25 @	1,58
Hooi	„ ton	– 6 ,00 @	0,00

IETS VOOR JONGE DAMES EN HEEREN.

De ondergeteekende zal aan iedereen, die het verlangt, (*kosteloos*) senden, het Recept en de voorschriften tot het maken van eenen eenvoudigen *plantenbalsem*, die in van twee tot acht dagen, *Puisten*, *Vlekken*, *Zonnigheid*, *Sproeten*, *Bleekheid*, ... van de huid ... en deselve laten — gelijk de natuur bedoelde dat zij zijn sou — *zacht*, *helder*, *glad* en *schoon*. Zij die het recept verlangen, met volledige inlichtingen, voorschriften, en raad, gelieven te bezoeken of zich schriftelijk te wenden (met een poststempel voor het antwoord) tot

S. T. MARSHALL,
Practical Chemist,
No. 32 City Buildings, New York.

544—3m.

LEVENSVERZEKERING.

Zij, die dese *veiligste* en *goedkoopste* bescherming voor hunne huisgezinnen verlangen, kunnen sich deselve in onze Wisconsin Compagnie verwerven. Deselve is wesenlijk reeds eene staatsinstelling geworden, daar zij agenten en begunstigers heeft, onder de beste zakenkenners in al de voornaamste plaatsen des Staats. Er is niet langer aan te twijfelen, dat levensverzekering even goed kan gedreven worden in Wisconsin als in Connecticut of eenigen anderen oostelijken Staat.

Terwijl dus, aan de eene zijde pligt eischt, dat de menschen hun leven verzekeren, vordert ook deselve, dat zij hun geld behouden, om het te huis uit te zetten. Vertrouwende dat onse onderneming meer dan even gelukkig geslaagd is, dan al de vroegeren, versoeken wij onze medeburgers beleefdelijk, in ons kantoor te komen, Zuid West Hoek der Main en Wisconsin Straat, en zelve te ondersoeken.

S. S. DAGGETT, Pres.
W. KELLOGG, Sec.
... Agenten te Sheboygan, Wis.

WENDING DES LEVENS.

Gij staat aan eene wending des levens, een tijdstip, beide voor mannen en vrouwen, waarin het ligchaam moet opgebeurd worden, om het in staat te stellen de kaap om te varen, niet alleen met zekerheid, maar met vrijheid van ziekte daarna. Hoofland's Duitsch Bitter, het beste tonicum van de wereld, zal uw gestel versterken, en u eene levenskracht geven, die u in staat zal stellen, om veilig alle hagchelijke tijdperken door te loopen. Dit bitter is te koop 418 Arch Street, Philadelphia, Pa., en bij alle droogisten en medicijnverkoopers, tegen 75 cent de flesch.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter* — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. O. Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te ...; Roesch & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickel & Co. te Cascade.

(UIT DE ST. LOUIS *COMMERCIALIST.*)

☞ Het wordt dien ... ... schoonheid van het verwelkende, ... op de ... als door tooverwerk ... hetwelk men ... voorige schoonheid, ... worden dagelijks tot hunne voorige schoonheid teruggebragt, en met puisten en vlakken ... ... als ... het gebruik van Professor Wood's Hair Restorative. ...

Waarschuwing. — Wachten voor ... ... daar er reeds verscheidenen op de ... zijn, die verschillende ... Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depots St. Louis, Mo., en New York) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. ... ... in de Vereenigde Staten en Canada.

JUDSON'S BERGKRUIDEN PILLEN.

Hoe vreemd en wonderbaar schijnt het ons dikwijls, dat een geneesmiddel, hetwelk uit eenvoudige bergkruiden en wortelen bestaat, zoo zeker ziekten opsporen en genezen zou; hoe verbazend, dat de Indianen zoo lang en zoo goed een geheim zouden bewaren, hetwelk de nasporing van de grootste geneeskundigen ontsnapt is, welke de wereld ooit gezien heeft. Het is waar, de oude bewoners van Mexico waren een vreemd geslacht, hetwelk de Spanjaarden in groote steden vonden wonen en bij hunne vreemde zeden en godsdienst zoo goed beschaafd zijnde als hunne veroveraars. Met de woorden van eenen schrijver van naam, "Zij zijn van de aarde verdwenen, hunne steden zijn reusachtige puinhoopen, hunne koningen en vorsten, zoo magtig in hun leven, zijn vergeten; hunne bouwvallen en hunne geneeskunde, alleen zijn overgebleven." De eenparige getuigenis van alle verstandige personen is, dat JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS het best bekende geneesmiddel van de wereld zijn, om ziekten te genezen.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch zwakke personen moeten ... ... innen; sterke kunnen er zes op eens nemen.

Advertentien.

KENNISGEVING.

⁂ Heden, den 22 September, overleed alhier, in den jeugdigen ouderdom van 25 jaar, mijne geliefde Echtgenoot, MAARTJE EDES SIJLEMA, mij nalatende twee kindertjes, die het groote verlies hierer moeder niet kunnen beseffen.

CORNELIS KLOUW.

MUSKEGON, 22 Sept., 1860.

Onderwijzer benoodigd.

De gereformeerde gemeente van ROCHESTER, N. Y., verlangt eenen persoon, die bekwaam is om in het Engelsch en Hollandsch onderwijs te geven, die ook een waardig lid is dier gemeente, zuiver in belijdenis en onbesproken van wandel. Hierop reflecterenden gelieven zich te vervoegen tot

JOHN VAN DOOREN, Ouderling,
Box 2304.

Kruidenierswaren,

Levensmiddelen en

MANUFACTUREN,

De ondergeteekende maakt hiermede zijnen vrienden en het publiek in het algemeen bekend, dat hij in zijnen fraaijen steenen winkel aan de oostzijde van de Achtste straat, tusschen de Pennsylvania Avenue en de Center Straat, benevens zijne andere waren, bestaande uit

KRUIDENIERSWAREN,
LEVENSMIDDELEN,
GLAS EN AARDEWERK,
VERWSTOFFEN,
HOUTWAREN,
STERKE DRANKEN, enz

eenen grooten voorraad van manufacturen en elle waren heeft ingeslagen, alle welke goederen, in het groot en klein, tegen uiterst lage prijzen zullen verkocht worden.

Zich ten vriendelijkste aanbevelende

JOSEPH SCHRAGE.

Sheboygan, 1 Oct. 1860. tf.

M. L. DROSSELS'S

Azijnfabriek,

in Zägels Block, in de 8ste straat,
SHEBOYGAN, WISCONSIN,

Azijn is azijn — o Ja! en water is water; maar het is niet onverschillig uit welken put men het heeft. Even zoo is het met azijn — men heeft slechten en goeden. Eene zuivere ondervinding van azijn, zoo om dagelijks te gebruiken, als om in te maken, heeft ons doen ondervinden, dat de volgende advertentie alle aandacht verdient:

Moutazijn, appelwijnazijn, en zuivere druivenazijn, in het klein en het groot, is te bekomen van 6 tot 15 dollars de barrel, naar hoedanigheid, terwijl men er voor instaat, dat elke barrel de kwaliteit bevat, die bedongen is.

M. L. DROSSEL & CO.

Sheboygan, 19 Sept. 1860. tf.

Kennisgeving.

De Hollandsche Republikeinsche club te Milwaukee houdt geregeld bijeenkomst, op elken Vrijdag avend, in het schoollocaal van den heer N. Sobans, Cherry straat, tusschen de 12 de en 13de straat.

Er liggen aldaar een groot aantal exemplaren der *Nieuwsbode* ter beschikking der leesgragen.

Namens het bestuur,

J. Jobse, Secretaris.

BEKENDMAKING.

De Vennootschap (Compagnie), welke tot hier toe tusschen Joseph Schrage en Godfried Stamm, onder de firma JOSEPH SCHRAGE & Co., bestaan heeft, is dezer dagen met wederzijdsche overeenstemming ontbonden. Alle rekeningen moeten vereffend worden met G. STAMM, in wiens handen alle boeken der firma gebleven zijn. De heer SCHRAGE zal de zaak op zijnen eigen naam voortzetten.

JOSEPH SCHRAGE.
GODFRIED STAMM.

Sheboygan, 18 Sept. 1860.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

50...

... Charles Hotel

... ... Milwaukee.

... ... eigenaar.

Aan het ... publiek wordt bij deze bekend gemaakt, dat ... voor den heer THEODOOR WETTSTEIN ... ...

Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het ... der stad ... ... alle ...

De heer WETTSTEIN, die als ... mijnen medehelper ... ... zorg dragen dat de ... ...

Milwaukee, Wis. Junij 1860. ...9—3m.

La Crosse en Milwaukee

Rail Road treins verlaten Milwaukee 5 minuten voor 8 ure.

A. GEERLINGS.

La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent.

Milwaukee, 1 Sept. 1860.

KENNISGEVING.

Daar volgens de wet alle ... ... County Klerk moeten ... ...

AUGUST POTT, County Klerk.

LAARZEN
&
Schoenen,

van de beste hoedanigheid
en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor O. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall Street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en bij is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, ... gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangename ... ... dat namelijk het haar ... ... er dreigde ... te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee fleschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,

BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

STAMASTON, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwe

WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceeren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O. J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in fleschen van derderlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

Henry van Tilborg,

door den Gouverneur dezes Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich ten allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.

Woensdag, 22 Augustus, 1860.

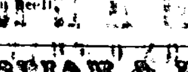
NIEUWE
Goederen.
1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.

Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk, porselein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

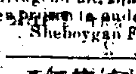
welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

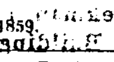
Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 309.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bijdezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

Dr. HOOFLAND'S

Duitsche Medicijnen,

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan
... en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van

gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

D. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen "*Everybody's Almanac*", die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveel berigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven,

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID,

KOUDE EN HEETE KOORTS,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts opgehemeld scheen.

Gebrek aan spijsvertering, benaauwdheid, op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles wat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever; ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en kwijning, zucht naar eenzaamheid,* en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welks verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich sachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levenskracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de uitwerkselen der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eene theelepel te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aan gehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; ongelans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene verlering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,

Pittsburgh. Pa.

Is te bekomen bij:

SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, Wis.

J. J. VAN DE PLASSHE, Milwaukee, Wis.
BADLAY BROTHERS, Chicago.
L. DOOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, ... & ..., Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. Wy478

ROCK MILL.

De koren molen.

ROCK MILL,

genaamd, in

Sheboygan Falls

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem ... krijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders.

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overlegt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissieh zaken, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van

DELASTINGEN enz.

Sheboygan; Wisconsin

St. Maria
ACADEMIE

Voor jonge jufvrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken:	
Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte; oude en nieuwe geschiedenis; scheikunde; redekunst; boekhouden;	$ 5.00
Duitsche taal	3,00
Piano	6.00
Guitarre	5.00
Zingen	2.00
Teekenen in waterverw	3.00
Kunstwerken	5.00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
„ „ garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5.00

5038m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij deze het geeerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een besoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf. Sheboygan, Wis.

ALLERBESTE

TARWE

en

ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP IN DEN

EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. **V. E. Young, agent.**

De knaap gaf zijne bereidvaardigheid te kennen, om alle voorschriften te gehoorzamen, en een half uur daarna vertrok hij met Taweenee naar de buitenposten van het kamp, en het pad zoekende, dat noordwaarts leidde, was hij weldra uit de traanvolle oogen van het meisje in de donkere schaduw van het woud verloren.

Met eenen langzamen en afgemeten tred, keerde Taweenee naar de wigwam terug. Haar hart was droevig, en een vreemd en plotselijk voorgevoel van iets kwaads overviel haar. Hare bewegingen werden nu gelijk die van het springende ree; zij vloog in de tent, en boog en pijlkoker grijpende, snelde zij weder naar buiten, en vlood gelijk een getroffen hert naar het woud, in dezelfde rigting, welke Kleine Buks slechts weinige minuten vroeger genomen had. — Voorwaarts ging zij met buitengewone vlugheid, tot dat zij den stommen knaap in het gesigt kreeg; daarop een pad nemende, dat een weinig regts afweek, doch naar hetzelfde punt leidde, geraakte zij buiten het gesigt.

Kleine Buks had het vermelde punt bereikt. Het was eene bron of fontein van helder, doorschijnend water, dat in alle jaargetijden koud en fonkelend uit den boezem der aarde borrelde. Dezelve lag in het hart van het woud, en bijna nagt in het goed betreden pad, dat de kinderen van het woud waarschijnlijk eeuwen gegaan hadden. De natuur had haar omringd met eenen muur van graniet, en overwelfd met de dooreengevlochtene takken van groote boomen, en de hand van den wilde had een aantal drinkbekers vervaardigd uit de gladde bast van den balsemboom, die met aan de dorre takken van eenen *hackmatack* hingen, die aan den rand van het bekken groeide. Het was hier dat hij, gelijk duizenden voor hem hadden gedaan, stil hield, om zijnen dorst met eene teug uit de eeuwig opwellende bron te lesschen, en een oogenblik rust te genieten voor de lange en vermoeide reis voor hem.

De versche voetsporen van eene indiaansche mocassin deden hem ontdekken, dat een andere zoon van het woud onmiddellijk voor hem daar geweest was — misschien slechts eene minuut te voren — hetgeen hem werktuigelijk zijn klein wapen deed ophaffen, en, de pan openende, wierp hij er de weinige korrels vochtig kruid uit, en deed er uit den bison hoorn, die onder zijnen regterarm hing, weder versch kruid in.

Hij verwachtte echter weinig, dat hij er oogenblikkelijk gebruik van zou hebben. Hij vreesde toen weinig, dat er een musketschoot van waar hij nederbukte een paar fonkelende oogappels met eenen gretigen en wraakzuchtigen blik op hem staarden.

In de diepe stilte, welke op die eenzame plek heerschte, trof een scherp geklik, als dat van het spannen van den haan eens geweers, zijn oor, en hij sprong snel overeind, en zwaaide zijn wapen met beide handen, gereed voor elke plotselijke gebeurlijkheid. Snel volgde de knal van een vuurwapen, en een kogel vloog fluitend voorbij zijn oor en bleef in eenen boom zitten, een hand breed van waar hij stond. — Hij hief zijne buks op, en legde aan in de rigting van den rook, ofschoon hij, in het eerst, zijn ligchaam achter eenen boom verborg. Geene menschelijke gedaante was zigtbaar; maar weldra scheafde een ander schot uit dezelfde brok den bast van den boom, die hem gedeeltelijk verborg.

Oogenblikkelijk daarop sprong er een bruine wilde uit de struiken, en deed, met dreigend boven zijn hoofd opgeheven tomahawk, vreeselijke schreden naar den jongeling, dien hij wilde ombrengen. Doch hij werd in zijn wreed voornemen een oogenblik opgehouden door de vlugt eener pijl

De uitwerking, welke het gezigt van het gevangen bleekgezigt op den vermetelen jongeling had, ging voor het oog van Philip zoo wel als voor dat van het indiaansche meisje Taweenee, dat gelukkig regt voor hem stond, verloren; maar zij ontging de basiliscus oogen van den tanikleurigen Narraganset, Totoson, niet!"

Dit was het eerste berigt, hetwelk Kleine Buks van het vatten van eenen der blanke gevangenen had. Hij was gelukkig geweest in de gedachte, dat alle drie door zijn toedoen goed en wel ontkomen waren, ofschoon hij bij de stoutmoedige, en zelfs roekelooze daad, zijn leven had in gevaar gesteld; maar thans den edelen heer voor hem ziende staan, dien hij het meest verlangd had te redden, en hoorende dat hij tot eenen wreeden dood bestemd was, dit was een slag, die hem bedwelmde — een slag, die al zijne vreugde in droefheid veranderde.

"Breng den gevangene weg," zeide Philip tot den wilde, die Hart in het ... graf genoemd had; "denk er aan, dat hij bij zonsondergang sterft."

Kingston werd niet ver van daar naar eenen boom geleid, aan welken hij gebonden werd; ... ... die hem waren toegestaan, in stille overdenking door te brengen.

Taweenee had zich intusschen ... ... den stommen knaap ... ...

Zij raadde terstond de oorzaak, en ... voor Philip geknield en hem nederig verzocht hebben, het leven van den blanken gevangene te sparen, maar zij ontmoette den arglistigen en grimmigen blik van Totoson, en zag ... ... hadden. Daarop trad zij op Kleine Buks toe, ... hem een uitstapje in het woud ... ... te zoeken. Hij stemde er in toe. Zij liep naar des opperhoofds wigwam en bragt hem zijne buks, zijnen kruithoorn en kogelzak; en toen, zich van hare ... ... en met ... ... voorziende, met eenen koker, die goed gevuld was met ... pijlen, verlieten zij op hun gemak het kamp.

Philip begaf zich weder naar zijne wigwam, om de plannen van zijnen ... veldtogt over te zien, welke zijn bijzondere secretaris, de geleerde Hobomok, die vele jaren onder de bleekgezigten gewoond had, op ... ... geschetst had. Er was ... ... een ... ... de ... Narraganset maakte eene inbreuk op zijne afzondering. Het opperhoofd ... zijne oogen ... ... in ... krijgsmans gelaat.

"Er rust eene wolk op Totosons gezigt!"

"Ugh!"

"Totoson is verliefd," ... ..., "gelijk de bleekgezigten, die zich ... ... of ophangen, omdat hunne liefjes ... ... tegen hen zijn. ... ... hart is taaijer; als de Indiaan ... ... Er zijn veel meer ... ... Totoson ... ... trouwen."

"... opperhoofd! Totoson ... geene liefdeboodschap. Hij zegt u," ... ...

"Wat ... Kleine Buks?"

"Ugh!"

"Voor ... ... jongeling ... Sachem ... Totoson ... ..."

De Narraganset ... ... opperhoofd, ...

"Totoson heeft zijn opperhoofd ... ..."

Mengelwerk.

Een gezantschap en deszelfs gevolgen.

Naar het Hoogduitsch van Arnold Schlönbach.

Het was te Besançon, aan het hof van Karel den Stouten van Bourgondie, in de lente van het jaar 1476. Helder schittert de prachtigste troonzaal heden; in lange rijen staan de helden en vrienden, de grooten en rangbekleeders des magtigen Bourgondiers, op zijne binnenkomst te wachten, te wachten op het zwitsersche gezantschap, dat Karel hier ontvangen wil. Thans treedt hij op, de schoonste en prachtigste man zijns rijks, in enkel blink staal gehuld en daarover de pels eens reusachtigen, door hem zelven gedooden beers geworpen. Aan zijne zijde gaat de even zoo dappere als wijze graaf Crevecour, zijn vertrouwdste vriend, de eenige die hem durfde tegenspreken, dien zijn toorn niet verschrikte, zijne liefde niet trotsch maakte. — Om de lippen van Karel speelde een honende glimlach, toen hij riep: "Laat de boeren voorkomen, het zoogenaamde gezantschap. Ik hoor, dat zij vreeselijke knuppels bij zich hebben." Hij lachte luid.

Zijn lagchen werd door Crevecours ernstige woorden afgebroken: "Zij hebben de knuppels bij zich, om daarmede de wolven en wilde honden dood te slaan, die hen onderweg ontmoeten. Geloof mij, hertog, het zijn mannen. Zij zijn, gelijk de wereldbedwingende legeraanvoerders der Romeinen, door hun volk van achter den ploeg weggehaald. — Heer! Nog eenmaal vervul ik mijnen pligt en smeek u, neem, wat Zwitserland u biedt! Gij kent deze krachten niet, als zij geweld worden; zij zijn vreeselijk."

Daar ratelden de sporen van Karel, van een hevig voetgestamp door de zaal, zijne oogen bliksemden en zijne stem bulderde: "Ik wil ze leeren kennen, die krachten! En hoe vreeselijker, hoe meer welkom! Karel van Bourgondie zou voor boeren wijken? — de nederlandsche steden, hoe sidderen zij onder mijnen voet! Lotharingen buigt zijne knie, het trotsche Luik, het magtige Gent. Zij allen waren magtiger dan Zwitserland. Zwitserland zal mijn zijn: ik wil in Zwitserland de teugels der Duitschland hebben!"

Nog was het geluid dezer woorden niet weggestorven, of het gezantschap trad binnen. Aan deszelfs spits bevond zich Adrian von Bubenberg, Generaalveldhoofdman van Zwitserland. Hoog stak zijn schitterend wit gelokt hoofd boven hen, die hem omgaven, uit; eenvoudig en vol waarde, nederig en vast, bescheiden en koen, zoo trad hij op, zoo boog hij zich, zoo stapte hij thans op den somberen Bourgondier toe.

"Gij wilt om genade smeeken," dus sprak hij met verachtelijken trots om de krullende lippen.

"Neen, dat heeft Zwitserland nog nooit gedaan," antwoordde bedaard en beslissend Bubenberg.

"Wat wilt gij dan? Spreek! Maar bedenk u wat gij spreekt. Gij moet driftige menschen zijn; maar ik ben het nog veel meer."

Bubenberg boog zachtjes zijn hoofd, wees met de hand naar zijn wit haar en sprak: "de sneeuw op mijn hoofd heeft gevoel."

Karel gevoelde de warme opwelling van eene zekere achting voor de bescheidene waarde van dezen boer; doch dit gevoel wierp hij weder met trotschheid af en snaauwde den grijsaard toe: "Maar wat wilt gij dan anders dan genade?"

"Wij willen u vrede aanbieden, heer Hertog." — "Vrede bieden?" dus klonk het uit den mond der overige Zwitsers, zoo klonk het luid en helder door de zaal en door de ingevallen diepe stilte.

"Vrede?" mompelde Karel, als of hij overlegde — doch toen stoof hij weder op: "Gij — Karel van Bourgondie! Bij God, dat is vervloekt grappig! Wie zijt gij dan eigenlijk? Gij Zwitsers in uwe bergen? Schuim in den ketel, dat naar boven stijgt; ten hoogste kettinghonden, die zich hebben losgemaakt."

Door Bubenburgs bedaard voorkomen liep een oogenblik eene rilling van gramstorigheid; daarop was hij echter weder geheel bedaard en sprak: "Heer Hertog! Gij kent onze geschiedenis niet, anders zoudt gij zoo niet spreken. Lang wel is waar waren de Zwitsers voor de andere volkeren, wat de geiten aan de steile hellingen, vergeleken bij de groote vette kudden op goede weiden, zijn. —

Maar de geschiedenis heeft hun iets beters geleerd; geene magt der aarde heeft ooit Zwitserland op den duur kunnen onderdrukken."

Karel had met eenige belangstelling toegeluisterd; doch bij de laatste woorden sprong hij wrevelig op en riep: "Dat sprak uw booze geest! Thans kan ik geenen vrede geven, want wat geene magt op aarde gelukt is, dat zal mij gelukken."

Bubenburg trad den trotschen eene schrede nader, en eene roerende magt van kalmte en wijsheid sprak uit zijne woorden:

"Wees toch niet zoo trotsch, mijnheer de Hertog! Gij hebt immers reeds genoeg lauweren: waarom wilt gij meer? Gij zijt een mensch, mijnheer de Hertog! Zijt ook onderdaan des noodlots."

"Ik sta boven het noodlot."

"Zoo lang als God wil! — Laat ons met rust. Wat vindt gij bij ons, dat uwen glans en rijkdom zou kunnen vermeerderen? Aan de sporen uwer ruiters is meer zilver, dan het gansche Zwitserland bezit."

"Ach wat! Ik wil geen zilver en geen goud; ik wil broederschap drinken met uwe Alpen."

Er vloog een gloed over het gelaat van den grijsaard, hooger verhief zich zijne gestalte en plegtig en ernstig klonken zijne woorden door de zaal: "Broederschap drinken? — — maar slechts in bloed! — O, geloof toch niet ons zoo gemakkelijk te kunnen overwinnen! Hard gelijk onze rotsen is onze zin; sterk gelijk onze bergen onze arm; moedig als onze bruisende stroomen onze borsten. Digter bij de wolken en winden, hebben wij dezen derzelver laten uw afgeluisterd, en dan boven alles, heer Hertog: volk vecht voor soldij, wij voor onze vrijheid." Hij zweeg, trad bescheiden terug en hield den wijden blik vast op den koelen en trotsch daar staanden held gerigt.

"Gij zijt een dweeper," sprak deze naar eene korte wijl. — "Voor mijn volk is de vorst, wat voor u de vrijheid is, en waar ooit de wereld bewogen werd, daar deed het de eenige, niet de massa, al waren hunne vuisten nog sterker, dan de uwen."

"Dit is een ernstig uur, heer Hertog! Laat den spot weg; doe het ijs van uwe lippen en wees zoo goed en wijs, als gij koen en magtig zijt." Op nieuw trad hij eene schrede voorwaarts, maar er vloog eene ligte rilling over zijne gestalte, en zijne stem sidderde, toen hij voortvoer: — "Gij zijt trotsch, heer Hertog! Ik wil uwen trots vleijen. Nog nimmer heb ik mijne knie gebogen, dan slechts voor God. Thans wil ik het voor u doen; niet om mijnentwil, slechts voor mijn land, en dat zal het mij vergeven. Ik zal de oude weerbarstige gebeenten tot gehoorzaamheid dwingen en aan uwe voeten u vrede aanbieden."

Reeds wilde hij zich nederbuigen, maar nog streed hij, terwijl Karel hem hardnekkig tegenover stond, terwijl de ridders en grooten hem in eene mengeling van trots, ontroering en verbazing aanstaarden, Crevecour zijne ernstige, smeekende blikken tot den hertog wendde en Bubenbergs medgezellen wilden toespringen, op dat hij niet knielen zoude. Een wenk van hunnen veldheer hield hen tegen, en juist wilde de grijsaard zijne hooge gestalte nederbuigen om te knielen, toen Karel zijne beerenpels losmaakte, voor de voeten des Zwitsers wierp en riep: "Daar! Ik zal het u gemakkelijker maken!"

Bubenberg rigtte zich weder op en zag den trotschen Bourgondier met vurige blikken aan; daarop verzamelde hij weder allen moed der demoedigheid en nog slechts met een ligt trekken en aarzelen zonk hij reeds half op zijne knie, toen Karel met schellen hoon hem toeriep: "Wees toch niet bang; de beerenhuid bijt immers niet."

Deze woorden beslisten over Karel en over Zwitserland. Zij deden Bubenberg in geweldigen toorn opvliegen en bulderend klonk zijn woord: "Ik zou liever op den levenden beer willen knielen, dan ooit voor u, heer Hertog! Wie de vrijheid zoo honen kan, is hare demoedigheid niet waardig. — Karel, Hertog van Bourgondie, Zwitserland neemt uwen vetebandschoen op en verklaart u den oorlog! — Mannen des lands! — roept met mij uit: Oorlog met Bourgondie!" En "Oorlog, Oorlog met Bourgondie!" klonk het dreigend nog eenmaals; daarop keerden zich de Zwitsers om en gingen bedaard de zaal uit.

"Geeft hun ridderlijk geleide volgens alle eer des krijgs; het zijn toch mannen!" sprak Karel. Daarop trok hij zijn zwaard en riep in eenen daverenden juichtoon: "Oorlog met Zwitserland! Welaan naar de Alpen!"

Dit was de lente van het jaar 1476.

(*Wordt vervolgd.*)

Eksteroogen. — Om eksteroogen of likdoorns te verdrijven raadt London Field het volgende middel aan:

Men neme eene citroen, snijde er een stuk af, buige het zoo, dat de teen met den likdoorn er in past, binde het voor den nacht vast, zoo dat het niet verschuiven kan, en den volgenden morgen zal men reeds met een stomp mes den likdoorn naar boven kunnen trekken. Dit middel twee of driemaal aangewend, zal den likdoorn voor altijd weghelpen.

"Waarvan verdenkt hij den Senecca?" — vraagde Philip.

"Van een spion der Mohegannen te zijn."

"Zeg liever, Totoson, van eenen medeminnaar van den Narraganset te wezen," zeide Philip spottend. "Nimmer vloeide er een druppel mohegaansch bloed door de aderen van den knaap."

"Het groote opperhoofd is gewoon naar zijne dapperen te luisteren, maar niet naar Totoson," antwoordde de Narraganset, met eenen gemelijken blik; "zijn hart is veranderd — hij vindt wijsheid in vreemdelingen — in knapen. Totoson heeft zijne meening gezegd — zijne zending is volbragt — hij zal thans naar zijnen stam terugkeeren."

"Blijf, Totoson," gebood het opperhoofd, "uwe gramschap ontbrandt als een pijnkwast. Ga op de mat zitten — Philip zal luisteren — Philip wenschte een vriend van den Narraganset te zijn. Wat doet u denken, dat deze knaap een mohegaansche spion is? Wat hebben Totosons' slangenoogen gezien?"

"Hij schoot den witten uil toen hij in het kamp kwam."

"En dat was een goed schot. De Wampanoag blaatsden mieten uit! Het is een vogel van kwade voorbeduiding — een zinnebeeld van het blanke ras; en gelijk deze vogels vallen, zoo zullen de bleekgezigten vallen."

"Hij liet eenen traan vallen, toen hij de bleekgezigten aan den brandpaal zag. Een echt indiaansch oog wordt nooit vochtig bij het lijden van een bleekgezigt."

"Hij liet eenen traan vallen," riep Woonsam uit, eene meer verdachte omstandigheid," mompelde Philip spottend.

"Hij zoude niet zoo gevoelig geweest zijn, dat de bleekgezigten verliezen," zeide Totoson.

"O ja, hij is de bestendige medgezel van onze Ontluikende Bloem geweest, en Philip kan nog iemand anders noemen, die bij soortgelijke gelegenheid zeer gelukkig zou zijn geweest."

"Zijn ligchaam trilde — hij viel bijna in flaauwte, toen hij heden het gezigt van uwen gevangene zag," vervolgde de Narraganset.

"Dat is eene verdachte omstandigheid, Totoson; en Philip zal den knaap goed ondervragen. Wat meer?"

"Totoson heeft afgedaan;" en de Narraganset keerde zich om, en, zijne buks en tomahawk nemende, verliet hij het indiaansche dorp, en drong het woud binnen.

Een uur voor zonsondergang, op denzelfden dag, trad Tawenee de koninklijke wigwam binnen, door Kleine Buks gevolgd.

HET VIJFDE HOOFDSTUK.

TAWEENEE EN KLEINE BUKS.

"Through the furnace, unshrinking,
Thy steps I'll pursue,
And shield thee, and save thee,
Or perish there too." — Moore.

Een oogenblik staarde de indiaansche koning de draleende Taweenee, die met nedergeslagen oogen, blijkbaar half bevreesd om een gesprek aan te vangen, voor hem stond, stilzwijgend aan. Eindelijk zeide het rede opperhoofd op eenen minzamen toon:

"Wat wilde de Ontluikende Bloem Philip vragen?"

"Tawenee vraagt het leven van den blanken gevangene."

"Hij heeft slechts een uur meer te leven," antwoordde Philip op eenen beslissenden toon.

"Spaar zijn leven, en er zal veel kruid tot losgeld betaald worden," zeide Tawenee zacht.

"Zoo! Hoe is Tawenee dat te weten gekomen?" vraagde Philip.

Zij wees naar Kleine Buks.

Voor het eerst, niettegenstaande alles wat de Narraganset gezegd had, gevoelde Philip eene ligte achterdocht jegens den stommen knaap bij zich opstijgen.

"Wat weet de jonge Senecca van de bleekgezigten van het Oosten?" zeide het opperhoofd, Kleine Buks aansprekende.

Met eenige gebaren gaf de jongeling hem te kennen, dat hij met teekens zijne geschiedenis aan Tawenee had verhaald, en dat deze dezelve in betere woorden aan hem kon overzeggen, dan hij door wijzen doen kon, waarop het indiaansche meisje haar groot opperhoofd berigtte, dat de vreemde knaap zeven dagen in een dorp der bleekgezigten had doorgebragt, alwaar hij door eenigen der volkeren, inzonderheid door den vader des gevangenen, met groote vriendelijkheid behandeld was. Dat hij een groot blank koopman was, en zeer rijk — vol op kruid had, en kogels, en zilverstukken, gelijk die, welke hare snoer van wampum omzoomden, en dat Kleine Buks er niet aan twijfelde, of er zou door den blanken man voor zijnen zoon wel een groot losgeld betaald worden.

Philip staarde aandachtig in het gezigt van den jongeling, terwijl het indiaansche meisje verhaalde, wat de knaap haar door teekens had te kennen gegeven. Toen zij geëindigd had, zeide hij:

"Welke naam draagt die rijke Sachem?"

Kleine Buks nam een bladje berkenbast uit zijnen gordel, en schreef met een stukje lood verscheidene letters, welke Tawenee vlug las, en den naam van des gevangenen vader opgaf.

"Philip zal er over denken."

Des opperhoofds achterdocht, wegens Kleine Buks was geheel verdwenen door het verhaal, dat hij gehoord had. Vuurwapenen en kruid en lood waren het voornaamste verlangde voor de Indianen, in het oorlogvoeren tegen de blanken, die er overvloedig van voorzien waren, en in het bezit te geraken van eenige vaatjes van dit kostbaar artikel, eenige zakken kogels, en een half dozijn buksen, was, hangezien zijnen eigen karigen voorraad, voor hem wenschelijker, dan de levens van een dozijn bleekgezigten.

"Hoe ver is het van hier tot het dorp van den rijken Sachem?" vraagde Philip eindelijk.

De stomme gaf te kennen van negen uren reisens.

"Het is goed. Philip zal zijnen gevangene overgeven voor vier vaatjes kruid, vier zakken kogels, en vier buksen. Denkt Kleine Buks dat de blanke Sachem van zooveel voor zijnen zoon zal willen scheiden?"

De stomme knaap knikte.

"Wil Kleine Buks op die zending uitgaan?"

Hij gaf een bevestigend teeken.

"Zeg den blanken Sachem, zijnen losprijs in eene kanoe de baai af te brengen, en midden tusschen de oostelijke en westelijke kusten stil te houden. Er moeten slechts twee krijgslieden in de kanoe met het kruid, het lood en de buksen medekomen, en twee mijner krijgslieden, met den gevangene, in eene kanoe, zullen daar den losprijs in ontvangst nemen, als de ruiling zal plaats hebben. Verstaat Kleine Buks het?"

De knaap duidde aan, dat hij het begreep.

"Laat de uitwisseling binnen drie dagen plaats hebben, en laat het op het uur van zonsondergang zijn. Wees voorzigtig dat de bleekgezigten uw pad niet kruisen. Keer met den losprijs terug, en Philip zal altijd Kleine Buks lief hebben."